Løg-Þijnges Bookenn,

Iñehalldande þad er giørdest og fram̃foor fyrer Løg-Þingis-Rettenum.

Anno 1773.

Prentud ad HRAPPSEY, í því nýa Konúngl. privilegerada Bókþrykkerie 1773.

Num. I.

Anno 1773. þañ 6. Júlii, var af Hr. Logmañe **Byrne Marcussyne** sett eitt almeñelegt Log-Þíng vid Oxará, og til Log-Þínges-Rettarens Þienustu efterskrifader Logrettu-Meñ nefnder, nefnel.

Ur Arnes Þínge:
Gunnar Hognason, Jón Brinjólfsson, Einar Haflidason, Gunnar Haflidason og Biarne Einarsson.

Ur Kialarnes Þínge:
Þorkell Þórdarson, Oddur Jónsson Hialtalín, Níels Jónsson Hialtalín, Þorkell Jónsson og Hallur Jónsson.

Num. II.

Sama Dag kom fyrer Retteñ Philippus Ejólfsson frá Westmannaeyum og framlagde Þá Løgþínges-Rettar Stefnu, sem hañ til næstlideus Aars Løgþínges útteked hafde yfer Sýsslumañenum Sr. S i g u r d e S i g u r d s s y n e í því so kallada Hreppstióra Bókar Mále, hvør Stefna hier þá fyrer Løgþínges-Rettenum var uppleseñ og uppá hana skrifud Løgdags Legging til þessa Ars Løgþínges, þar Sýsslumadur S i g u r d u r þá ecke fyrer Rettenum mætte edur nockur hañs vegna, efter sem næst fyrerfarande Ars Løgþínges Bókar Num. 15 og 26. med sier færa. Sýsslumadureñ S i g u r d u r er hier nálægur og frambýdur sig til Sakareñar ad svara, eñ Philippus begierer ad Sokeñ meige uppehalldast, þar til hañ kuñe fá Talsmañ hiá Hr. Stift-Amtmañenum, sem hañ lofar ad ske skule med þad allra fyrsta, hvad honum er af Rettenum efterláted ad ske skule iñañ næstkomande Fostudags.

Num. III.

Þann 7. Júlii kom Hr. Løgmadurenn Sveinn Sølvason í Løgrettu og efterspurde hvørt nockrer Málspartar úr Nordann og Vestann Løgdæmenu være til Løgþingesens komner? og svorudu nálæger Løgrettumenn, ad þeir vissu eingva komna fyrer utann Sýsslumannenn Halldór Jacobson, og med því eingenn mætte, var frá Rettenum geinged.

Num. IV.

Þann 8. Júlii var geinged í Løgþinges-Rettenn og mætte Sýsslumadurenn í Stranda-Sýsslu Haldór Jacobson, sem framlagde 2 Copier af Løgþinges-Rettar Stefnum útgefnum af Hr. Vice-Løgmanne Jóne Ólafssyne, tilbýdur Sýsslumadurenn sig nú ad svara til beggia Stefnanna og Sakanna, enn eingenn innfinnur sig af þeim sem honum hafa til ad tala fyrer þessum Rette. Sýsslumadurenn uppástendur ad þar sem Sakennar, fyrer vidkomenda udeblivelse, verde nú ecke strax fyrerteknar, so meige hans Contraparstum fyrerleggiast einn viß Dagur á Løgþingenu, uppá hvorn þeir skule mæta og framsylgia þeirra Action, hvad ef ei skedur, þá hafe þeir tapad Sókn og Søk honum í móte. Hr. Løgmannsens Sølvasonar Svar hier uppá er soleides: Ad so framt Sýsslumannsens Contra-Partar í áminstum Stefnu Søkum hafe ei innfunded sig i Løgþinges-Rettenum þann 8. Dag Løgþingesens sem ber uppá þann 14. inneverande Júlii, so hafe Sýsslumadurenn Halldór Jacobson ad setia enn vídara í Riett í móte þeim fyrer þeirra Forsómun og Udeblivelse. Adrer edur fleire Málspartar mættu ecke þó efterspurder og upphrópader væru, hvørs Vegna Løgþinges-Mennenner neyddust úr Rettenum ad gánga.

Num. V.

Þann 9. Júlii settest Hr. Løgmadur Biørn Marcusson í Løgrettu, mætte so Philippus Ejólfsson fyrer Rettenum og framlagde Proces í því so kallada Hreppstióra Bókar Mále af 29 Maii 11 og 19 Júlii 1771. í hvørs Slútningu Philippus Ejólfsson er dæmdur ad betala sitt 3 Mk. og til Fátækra í Westmannaeyum 13 Hundr: 106½ Fisk med vídara sem same Proces og Dómur medfærer upplesenn og uppáskrifadur Not. Lit. B. Asamt nefndum Proces framlagde Philippus eina Seqvestrations og Executions Forretning af Dato 10 Aprilis, 21 og 22 Junii 1771 med Sýsslumannsens og tilkalladra þriggia Manna underskrifudum Nøfnum, upplesenn Sub Lit. C. Því næst framlagde hann Innlegg af Dags Dato, hvar inne hann átelur Sýsslumannsens Sigurdar Dómara ad giørder

giørder og óløglega giørda Seqvestrations Forretning og Arrest, uppástendur Satisfaction med vídara sem þad med sier ber uppleſed Sub Lit. D. Sýſslumadurenn Sigurdur Sigurdsſon framlagde einn Vitnaleidſlu Act af Dato 4. Maii ſídſtlidna geingenn ad Hvýtínga Þíngſtad af Sýſslumannenum Lyd Gudmundsſyne, hann uppleſinn Not. Lit. E. Því næſt lagde hann í Rettenn ſinna Meddóms-Manna Fullmagt dat. 29. Júnii næſtlidna til ad ganga í Rett og forſvara þeirra Dómaraverk í þeſſare Søk uppleſenn Sub Lit. F. Enn nú framlagde hann Innlegg af Dags Dato, hvar med hann forſvarar ſinn og ſinna Meddómsmanna Dóm og Dómara adgiørder med vídara; þad uppleſed Not. Lit. G. Philippus var fyrer Rettenum adſpurdur, hvørt hann hafe nockud ad útſetia uppá þá í Próceſſenum anførda Liqvidations Forretning? Hvar til hann ſvarade Ney. Philippus uppástendur Satisfaction af Meddómsmønnunum fyrer giørt Tort og Skada, enn Sýſslumadurenn ſeigeſt eí begiera Peninga útlát til ſín af Philippuſe, þar hann ſie fátækur, enn ſetur til Rettarens got Beſindende, hvørt Philippus ſkal eí tilſtreckelega anſiáſt fyrer grófar og óſannar Steſnu-ſaker; Vídara ſøgduſt Málspartanner eí hafa ad framfæra under endelegann Dóm.

Num. VI.

Þann 10. Júlii ſetteſt Hr. Løgmadur Sveinn Sølvaſon í Løgrettu, framkom ſo fyrer Rettenn Sýſslumadurenn Halldór Jacobſon og framlagde Copie af Løgþínges Steſnu under Hende og Signete Hr. Vice-Løgmanns Jóns Olafsſonar af 20. Janúarii 1773 útgefna Atla Jónsſyne frá Bræku í Geiradals Sveit yfer Dóme Sýſslumannſens Sr. Halldórs Jacobsſonar áhrærande Hórdóms Sekt dæmda af Jóne Hannesſyne og Atla Jónsſyne. Uppástendur nú Sýſslumadurenn ad Søkenn í Anleidning af því Documente, ſem hann hier í Rettenn framleggur af Dato Felle þann 22. Octobr. 1772. ſem er Obligation Jóns Hannesſonar ad betala Hórdóms-ſektena vegna ſín og Sonar ſíns Atla til Sýſslumannſens í Stranda Sýſslu, uppleſed Not. Lit. A. verde ecke fyrertekenn, helldur álitenn ſem óløglega innſteſnd móte ofann anførdre Obligation, ſamt ad Citanten hafe tapad ſínu tiltale, og verde anſiedur af Løgþínges-Rettenum til Koſtnadar Betalings- og Satisfaction fyrer ſoddann óløglega Málsýſíng, óſkande hier uppá Hr. Løgmannſens úrſkurdar, hvørium hann loſar næſtkomande Mánudag.

Num. VII.

Sama Dag var af Hr. Løgmannenum eſterſpurt, hvørt nockrer fleire Málspartar úr Nordann og Veſtann Løgdæmenu være til Løgþíngeſens komner? Hvar til nálæger Løgrettumenn ſvørudu Ney.

Num. VIII.

Þann 12. Júlii F. M. mætte ad nýu Sýsslumadurenn Halldór Jacobsson og enn nú frambýdur sig ad svara til þeirra Saka, sem hann er innstefndur fyrir, uppástendur, ad síner Contrapartar verde tilbærelega ansieder til Mulcter og Kostnadar Betalings efter Kongl. Forordníngu. Voru nú upphrópader þeir somu sem Sýsslumannenum hafe innstefnt; Mæter so Sýsslumadurenn Jón Jónsson, sem framleggur Hr. Stift-Amtmannsens Constitution, under Dags Dato ad gánga í Rett sem Actor vegna Atla Jónssonar frá Bardastrandar Sýsslu upplesenn Not. Lit. B. þar næst framlagde Sýsslumadurenn Jón eina Løgþinges-Rettar Stefnu af 20. Januarii sídstlidna under Hende og Signete Hr. Vice-Løgmannsens Jóns Olafssonar, útgefna Atla Jónssyne yfer Dóme Sýsslumannsens Halldórs Jacobssonar, áhrærande Hórdóms-Sekt dæmda af Jóne Hannessyne og Atla Jónssyne med vídara sem Stefnann medfærer upplesenn Not. Lit. C. Sýsslumadurenn Halldór Jacobsson uppástendur enn á ný ad þessare Søk, í krafte af ádur upplesnu Documente hier í Løgþinges-Rettenum, verde í Dag frávísad, og Atle tilfundenn ad betala, fyrer óforsvarannlegt udeblivelse, efter Kongl. Forordníngu 1 Lód Sølv um Dagenn, samt Rett og Reparation efter Billegheitum; einnenn ad í ægt takest Løgþinges-Rettarens Hindrun og Uppehalld. Actor repliquerar hier uppá og uppástendur ad Søkenn verde nú strax fyrertekenn, þar Atle hafe vered hindradur af ó-edre á Reisunne og ófærum vøtnum, þar til sie praxis ad þeir sem hafa mætt fyrer Løgþinges-Rettenum þann 12 Júlii hafa eí vered mulcterader fyrer Udeblivelse. Hier uppá begiera báder Sýsslumennenner Rettarens Decision, sem losast á næstkomande Deige.

Num. IX.

Sama-Dag setttest i Rettenn Hr. Løgmadurenn S. Sølvason, mætte so enn ad nýu Sýsslumadurenn Halldór Jacobsson uppá Mál Þórunnar Jónsdóttur, sem mentionerad er Num. 4. Er nú einnenn Þórun til Stadar og Hennar vegna framleggiande Documenter, Løgrettumadurenn Mr. Oddur Hialtalín. Sýsslumadurenn Halldór Jacobsson uppástendur ad nefnd Þórun verde ansied til Mulct, efter Kongl, Anordning til Løgþingesens fyrer Udeblivelse, og Kostnadar Betalings, hvørn Hr. Sýsslumadurenn vill hafa decideradann ádur Hann gange í Rett mót Þórune. Løgrettumadurenn Mr. Oddur uppástendur ad Þórune virdest til vorkunar þó hún hafe ecke kunnad fyrre ad innfinna sig þar hún vitad hafe, ad hennar tilsettur Procurator Sýsslumadurenn Magnus Ketelsson munde Documenterne Søkenne vidkomande innsenda og begierer Interlocutorium.

Num.

Num. X.

Sama efter] Middag var af Hr. Lögmanne B. Marcússyne afsøgd efterfylgiande Dómsslútníng í því so kallada Hreppstióra Bókar-Mále frá Westmannaeÿum.

Underrót og upprune þessarar hér ad framann tracterudu Sakar er soleides: Ad Åred 1756 hefur Philippus Ejólfsson vered skickadur til Hreppstióra á Westmannaeÿum og honum þá afhendt ein innbundenn giegnum dreigenn og af Thanna þá verande yfervallde forsiglud Bók, hvar innfæraſt átte oll sú árlega Inntekt, sem tilheira skyllde Fátækum Hrepps ómögum á Westmanneÿum, og oll Skil, sem þar fyrer gioraſt skylde, þessa Reiknings Bók hefur Philippus einsamall hallded alla tíd af, án nockrar Forþeinkingar, allt inn til árſens 1771. Þá hann vard innvíkladur odrum Sokum, sem orsokudu ad noyere Eftersíón var giord um Bókarennar Medhondlan, og þar innfærdra Reikninga Rigtugheit, þá fyrerfannſt ad upp úr henne hofdu morg Blod skorenn vered, og önur aftur med tvinna innfeſt, efter sem í Hierads Próceſſen, halldenn ad Hvýtíngum á Westmanneÿum þann 20. Maii 1771 innfært er, áſamt Philippuſar Medkienníng um sonu úr Bókenne uppskornu Blod. Hier ad auke hafa fyrerfundeſt stór Misſmíde á þar innfærdra útgifta Rigtugheitum, þar imſar Persónur hafa aldeiles neitad og fyrerſvared, ad þeir medteked hafe þad er Philippus anfært hefur, ad til þeirra betalad sie, sem samanreiknad beþleypur sig uppá 5 Hundr. 71 Fisk, þar til kiemur af þeim útnefndu Reviſorer í Bókenne fyrerfundenn Misreikningur og Anteignelſer til árſens 1771, uppá 8 Hundr: 44 Fiska. Endelega framkiemur ad Philippus áred 1763 hafe medteked rúm 4 Hundr: sem var arfur tilfallenn Sveitar ómaganum Gudrúnu Olafsdóttur, er hvørge finſt anfærdur; af sama arfe hefur hún væntannlega í 2 Ár, nefnel. 1763- og 64 upphelldе feinged, þar í þann tíma sieſt ecke af Bókenne ad henne hafe af fátækra Gótſe nockud lagt vered, enn bæde fyrer og epter inn til hún deyde 1770. Enn hvad miked hún hafe þar af árlega uppbored, finſt helldur eckert umgeted. Hier fyrer utann er eitt og annad af minna verde, sem ecke eru giord gód Rigtugheit fyrer so í olln þessu eru af Philippuſe margar yferſíóner begeingnar, sem hann ecke hefur kunnad ad afſaka sig frá, utann med sínu Fáfræde, efter

sem

sem Herads Prócessen útvísar. Fyrer allt þetta so vel Sveitar Bókarennar órielega Medhondlan, sem Reikninganna órigtugheit, hefur Sýsslumadurenn Sigurdur Sigurdsson med sínum 8. Meddómsmonnum þann 19. Júnii 1771 á Hrýtínga Þínge dæmt nefndann Philippus til ad betala sine 3. Mk. og þar til 13 Hundr. 107 Fiska í Skadabætur til Fátækra í Westmanneýum item 90 al. í Málskostnad med vídara. Frá hvorium Dóme Philippus fyrer Rette appellerad hefur, so vídt þær honum uppádæmdu 3. Marks Bætur áhrærer, enn ecke hvad se útlátenn snerter, hvors vegna Sýsslumadurenn hefur þann 22. Júnii 1771 giort útlag af hanns Femunum til Fátækra uppá nefndar Skadabætur og Próceß umkostnad sem sama Forretning med sier færer. Aungvu ad sídur hefur þó Philippus innstefnt þeim heila Próces og Dóme ásamt Executions Forretningunne til Underkiendelse fyrer þennann Logþinges-Rett, hvar báder Partanner hafa framfært sitt Paastand og Forsvar í Sokenne under endelegann Logþinges Dóm, sem efter tiltale, giensvorum og fyrerfundnu Sakarennar ásigkomulage fellur soleides:

Sá Hierads Dómur sem Sýsslumadurenn Sigurdur Sigurdsson med sínum Meddómsmonnum þann 19 Júnii 1771. á Hvýtínga Þingstad afsagt hefur yfer Philippuse Eiólfssyne, skal standa vid sinn fulla Magt so vídt áhrærer þá 13 Hundr: 107 Fiska, sem þar inne eru af honum í Skadabætur til fátækra dæmder, sem og í tillite til þeirra 90 álna, er þá áliktad var, hann skyllde í Proceß umkostnad svara. Soleides er og so sú Exsecutions Forretning Confirmerud, sem Sýsslumadurenn þar uppá giorde þann 22. Júnii 1771, þar Philippus hafde í forveyen fyrer Rette neitad, ad hann í tillite til þeirra dæmdu Febóta appellera villde. Hvad þeim 3 Marks Bótum vidvíkur, sem felldar eru yfer nefndann Philippus fyrer Sveitar Bókarennar órielega Medhondlan og Reikninganna órigtugheit, þá er Hierads Dómurenn ad því leite upphafenn og fráfallenn, so sem soddann Umgángur vill framar tilreiknast fáfræde hanns og Efterþánkaleýse, hellddurenn ásetnings fullum prettum, Sierdrægne edur underhyggiu; Þad tilheyrde og hanns yfervallde, ad hafa tilbærelega Inspection yfer soddann fátækra Gótse, og ecke án eftersiónar betrúa þad einum einasta fáfródum og óvedurheftugum

ugum Manne til eigenn Rádstofunar og frí Dispensation-Proces Kostnadur til þessa Logþinges er upphafenn á allar Sidur.

Num. XI.

Þann 13. Júlii F. Middag settest í Rettenn Hr. Løgmadurenn Sølvason, mætte so Sýsslumadurenn Halldór Jacobsson, óskar enn nú og uppástendur ad Sakennar mættu afgiøraſt og hans Contrapartar innfinna ſig, mætte og ſo Sýsslumadurenn Jón Jónsson uppá Atla vegna, var ſo af Hr. Løgmannenum Sølvasyne affagt Interlocutorium í þeirra Søk ſem fylger.

Þegar Atle Jónsson hefur betalad í Rettenn þær Bætur, ſem honum efter Kongl. Reſcript af 12. Aprílis 1751 tilkiemur ad ſvara fyrer hanns Udeblivelſe og Rettarens Perſónum þar vid órſakad uppehalld og Koſtnad í nockra Daga, kann og ſkal hanns Søk fyrertakaſt.

Var ſo af Løgrettumønnunum áliktad, ad hann ſkylde fyrer uppehallds Skuld betala 6. Lód Silfurs, hvar uppá Hr. Sýsslumadurenn Jón lagde í Rettenn uppá Atla vegna 2. L. Sølv, enn fyrer Reſten vilia Løgrettumenneuner hønum betrúa, hvar efter ad Søkeñ efter Hr. Sýsslumannſens Paaſtande var fyrertekenn. Uppáſtendur ſo Sýsslumadur Jón ad Proceſſen ſie upplesenn ſem efter hanns Begiæring ſkede og Not. Lit. D. Under eins framlagde í Rettenn Atle Jónsſon 4. Lód Silfurs. Vídara uppáſtendur Sýsslumadur Jón, ad þeſſe heile Proces og Dómur verde anſiedur ſem ipſo jure nullus þar hann laborere nullitate inſanabili:

1:o Vegna þeſſ ad Jóne Sál. Jónsſyne hefur alldrei løglega vered ſtefnt, þar hønum er ſtefnt í einum Píngbods-Sedle, enn Løgenn befala ad ſtefna einum med 2. Kaldsmøñum N. L. 1. B. 4. Cap. 2. Art. 2:o Skulu þeſſer Kaldsmenn eedelig afhiemla Stefníngunna, þá ſá ſtefnde eí mæter. Sieu nu þeſſer 2. Póſtar uaudſynleg Requiſita til einnrar løglegrar Stefuu; þá fylger uaudſynlega á efter, ad þeſſe heile Proces falle af ſiálfs ſins Þúnga ſem ein Bygning í Luften.

2:o Jón Hannesſon og Atle eru eí med einu orde ſtefnder, følgelig kunne þeim eingeun Løgdagur ad leggiaſt, þar eingen Citatio principalis var til þeirra undanuugeingenn; Þeir eru þó dæmder af Sýsslumannenum Halldóre fiarlæger, óſtefnder og óheyrder: Þetta in Forma. Hvad Materialia Sakarennar áhræer, ſo vídt ſem

vidkiemur Atla, þá hefur hann ei sem Erfinge befattad. sig med þennann Arf, so sem Fader þessburtdanda átte ad erfa N. L. 5. B. 2. Cap. 35. Art. helldur sem leigdur verka edur Sendemadur Fodur síns, flutt þetta Góts úr einum Stad í annann, án þess ad forretta nockur Skifte, so sem ei helldur kunne þar eckert Tilkall hafde til Arfsens N. L. 5. B. 2. Cap. 3. Art. Eingu ad sídur er hann dæmdur sem sá er forsómad hafe eins Skifteforvaltara edur Erfingia Pligter í því ad innehállda Hördóms Sekt Bródur hanns sem Dómurenn uppástendur".

3:o. Uppástendur Sýsslumadurenn Jón, ad sá Sedell, sem af Sýsslumanne Halldóre Jacobssyne er framlagdur under nafne Jóns Hannessonar innehalldande hanns loford fyrer sig siálfann og Son sinn Atla verde ecke antekenn í Reitenum, þar hañ er ei fyrer Hierads-Rette produceret, og allra sídst antakest fyrer løggyldt Bevís, so leinge hann er ei af þeim foregivne Forsatter Jóne Hannessyne annadhvørt vidgeingenn edur frágeingenn.

4:o. Uppástendur hann tilstreckelegar Bætur fyrer óløglega Máls-Jsing og skadesløs Proces Omkostning.

Hier uppá repliqverar Sýsslumadurenn Halldór Jacobsson soleides: Hvad Fyrerkalled snerter, móte hvøriu nú er exciperad citerade eg efter gamallre Landsveniu Jon heitenn Jónsson ad mæta á Kirkiubools Þínge þann 13. Maii 1772. og áttu hanns Erfingiar ad gegna því. So þeir nú ecke gete affakad sig med Fyrerkallsleyse, lagde eg þeim Løgdag þann 30. Septembr: og þad jafnvel þó Jón Hannesson hafe teked Gienmæle í Søkenne á því fyrra Þínge. Jón heitenn var mier ókiendur Madur nýkomenn í Sýssluna úr Bardastrandar Sýsslú og vard Bróder hanns openuber ad Hórdóme strax á efter. Jón heitenn var citeradur og þar efter lagdur Løgdagur í hálfann fimta Mánud. Þad atrid sem í Stefnunne stendur, í þeirre Sekta fríu Barneignar Tíd veit eg ecke hvørnenn útleggia skal, hitt veit eg ad *Delicta Carnis* hafa ecke vered látenn saklaus í nockru christnu Lande, en þá eru þau Saklaus látenn, ef ecke eru straffud: Meine Mr. Atle Forordninguna af 13. Júnii 1771. er þar vid athugande, ad hún strax efter nockra Mánude var af Hanns Majt. resuserud. Barn Jóns heitens fæddest í Augusto 1771 følgelig er náttúrlega aflad omtrent 5. Mánudum ádurenn Forordningenn var útgefenn; mier kom hún ecke í Hondur fyrr enn 4. Mánudum efter ad brot Jóns heitens auglýstest, ecke helldur skil eg ad Jón Hannesson og Atle gete forkastad þeim Bevíser, sem Processen med sier fører í mále þessu, því 8. Manna ærleg Vitnan fyrer Riette hier í Lande

Lande hafa ætíd haft Fidem publicam. Vidara refererar Sýsslumadurenn Halldór sig til producerads skriflegs Lofords Jóns Hannessonar samt Lovens pag. 714 og uppástendur ad sinn Dómur verde confirmeradur, og Atle tilbærelega til Retta settur fyrer öll þau Gravamina, sem hann hafe sýnt Rettenum og sier fororsaged. Til síðst tilspurde Hr. Lögmadurenn, hvört Hördóms broted hefde ei vered til? Hvad Atle medkiende í heila Lögþinges Rettarens áheyrn. Hvar efter Partanner søgdust ei hafa vídara ad framfæra.

Num. XII.

Sama Dag E. Middag var setst í Lögrettu og af Hr. Lögmanne S. Sølvasyne uppleséd so látande Interlocutorium í Mále Þórunar Jónsdóttur:

Hvad Sýsslumannsens Halldoors Jacobssonar Paastand í móte Stefnu Þórunar Jónsdóttur áhrærer, þá er þad beþeinkiande, ad nefnd Þórun hefur fyrer nockrum Døgum vered til Stadar hier á Løgþingenu, kann þar fyrer ecke ad mulcteraft ellegar ad hafa tapad sinne Sokn, þó annadhvort hennar Constitueradur Talsmadur, edur sá sem henne skylde Talsmann setia hafe vered forhindradur inntil þessarar Tídar, helldur skal nú Þórunnar Sok fyrertakast og afgiörast so vidt ad Løgum byriar og ske kann.

Sýsslumadurenn Halldór Jacobsson efterspyr, hvört nockud være framar á móte sier ad framfæra í Rettenum í Dag? hvar uppá Hr. Lögmadurenn svarade ad hann visse ecke. mætte so Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson efter Hr. Stift-Amtmannsens Ordre ad gánga í Rett vegna Þórunar, sem þær upplesnar medfæra og Not. Lit. A. Framlagde hann so Løgþinges Rettar-Stefnu þá so nu sem fyrerfarande ár var upplesenu og protocollerud med uppáskrifad Forelæggelse til Sýsslumannsens Hallsdórs Jacobssonar, sem hann ecke frágeinglir ad auglýst mune vered hafa á sinu Heimile þá hann var siálfur staddur á Þingeyra Klaustre, hvört Forelæggelse nú var upplesed under sømu Lit. sem Stefnann. Uppástendur nú Sýsslumadurenn Halldór Jacobsson ad Søkenne verde frávísad, þar aller vidkomendur í Hierade sieu ecke innstefnder, og hann einn finne sig ecke skylldugann til Sakarennar ad svara, ad þeim óstefndum. Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson protesterar mót þessare Sýsslumannsens Jacobssonar Exception mót Stefnunne, og uppástendur ad hún verde ansied sem útflugter, því hann nafngreine eingann Vidkomande og Processen bere þad ei

B 2 med

med sier. Sýsslumadurenn Jacobsson begiærer Interlocutorium uppá þessa Exception. Sýsslumadurenn Gudmundur bidur um̃ Dilation til Morguns hvad af Rettenum er tilláted.

Num. XIII.

Sama epter Middag setteſt í Løgþinges-Rettenn Hr. Løgmadurenn Biørn Marcússon mætte so Sýsslumadurenn Jón Jónsson sem beordret Actor og fram̃lagde eina Løgþinges Rettar Stefnu̇ af 12. Hujus under Hende og Signete Hr. Løgmanns Marcússonar hvar med stefneſt Sýsslumadurenn Steindór Finnsson til ad forsvara sinn Hierads Dóm yfer Signýu Gudmundsdóttur í hennar Tugthus Søk; Signý stefneſt og ad lída endelegann Confirmations Dóm uppá 3. Ara Erfide í því Islendska Tugthúse, med vídara sem Stefnann med sier ber, upplesenn Not. Lit. A. Þar næst fram̃lagde Actor Proces og Dóm geingenn ad Hraungerde þann 22. Maii og 26. Júnii a. c. I hvørs Slútningu Signý Gudmundsdótter er dæmd ad erfida í því Islendska Tugthúse í 3. Ar, fyrer lete, Þverúd, Strokur, med vídara sem same Proces og Dómur medfærer upplesenn Not. Lit. B. Delinqventinden játar þad satt vera, sem Processen um̃ hana seiger. Sýsslumadurenn Jón sem Actor uppáſtendur, ad so sem þad sie af Vitnaleidslunne sem Acten í þessare Søk med sier fære nóglega bevísad, ad Signý Gudmundsdótter hafe í sinu líferne fared veſtnande sídann Aret 1771, þá hún var med einum Løgþinges Dóme frikiend fyrer Tugthús Straffe uppá Von um forbetran, so kunne Delinqventen ei framar ad frí-aſt frá því velforþienta Tugthúss Straffe, þar til hafe politie-age med Gapaſtock vered brúkadur vid hana, enn forgiefens, følgelig hliote nú ſkarpare Juſtitz-age ad efterfylgia, allt efter Løgum og Forordningum begierer so ad Dómur Sýsslumannsens Steindórs yfer Signýu Gudmundsdóttur verde í øllum sinum atridum, sem Løgum samkvæmur aldeiles Confirmeradur. Sýsslumadurenn Steindór Finnsson uppáſtendur, ad sinn yfer Signýu geingen Dómur uppá 3. Ara Erfide í því Islendska Tugthúse verde Confirmeradur. Sýsslumadur Sigurdur Sigurdsson sem tilſkickadur Talsmadur Signýar uppáſtendur ad Hierads Dómurenn verde modereradur uppá 1. Ar ad erfida í Tugthúsenu i ſtadenn fyrer 3. þar hún mune vera sávís og ei hafa Rád ad ſtiórna sinum Gedsmunum.

Num. XIV.

Sama epter Middag kom fyrer Rettenn Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson og Compagniets Fullmegtugur Hans Lindberg og søgduſt híngad ſtefnder af Hr. Landfóget-

Landfógetanum Skúla Magnússyne og frambudu sig til þeirrar sömu Stefnu ad svara, var so sendt Bod med Lögrettumannenum Odde Hialtalin til Hr. Landfógetans ad hann villde hier mæta til ad framfylgia þeirre af hönum híngad innstefndu Sök, en hann med sama Bode aftur tilbaka, bad um Dilation til næstu Session, hvad hönum er af Rettenum efterláted.

Num. XV.

Þann 14. Júlii affagde Hr. Lögmadurenn B. Marcússon efterfylgiande Dómslútning í Tugthús-Sök Signýar Gudmundsdóttur úr Arnes Sýslu.

Þad er audsied af þeim Proces, sem geingenn er á Hraungerdes Þínge þann 22. Maii næstl. ad Delinqventinden Signý Gudmundsdóttir hefur í aungvu betrad sig í Framferde edur lifnade sínum sídann hún Ared 1771. var í Hierade dæmd til Tugthuss Erfides í 3. Ar, enn vegna hennar gódu loforda um Forbetrun Líferneſens var henne fyrer Lögþínges Rettenum vægt þar frá í þad sinn, þvi dæmest hún nú til ad erfida í því Islendska Tugthúse í næstu 3. Ar efter Hierads Dómsens Innehallde, hvor hier med er í alla Stade Confirmeradur.

Num. XVI.

Sama F. Middag affagde Hr. Lögmadurenn S. Sölvason efterfylgiande Dómslútning í mále Atla Jónssonar móte Sýslumanne Halldóre Jacobssyne.

Sú Kongl. Anordning af 13. Júnii 1771. áhrærande Legordsbóta og Straffs Eftergiof, er fyrer vissar og vigtugar orsaker upphafenn og afturkollud med annare Kongl. Anordning af 27. Februarii 1772. hvaraf fylger, ad þau Fríheit, sem brotleger menn í lauslætes Sökum hafa sier innbirlad, kunna ecke finna nockurn Stad, og í slíku tillite hefur Sýslumadurenn Halldor Jacobsson rettelega kallad og dæmt Hórdóms Sekt af Jóne heitnum Jónssyne, hvorre Sök af Atla Jónssyne nu fyrer nærverande Logþínges Rett er innstefnt; Enn Sýslumannsens Dómur so vidt hann í sinn verulegu Efne áhrærer kann ecke fyrer óloglegann ad álítast, allt so ecke helldur Sýslumadurenn þess vegna í nockur Peninga útlát til Sakarennar vidkomenda ad dæmast; Einasta þar þeir eru utann Stranda Sýslu, so hefur Sýslumadur Jacobsson

son

sott ecke siálfur ad skaffa sier Rett ne Execution yfer Jóne Hannessyne ne Atla Jónssyne í þessare Sök, helldur adressera sig med sína Fordring til Stædets Övrigheds og ordinaire Dómara þar sem nefnder Sakarennar vidkomendur sig uppehallda. J h:nseende til Sakarennar ásigkomulags dæmest eingen málskostnadur þetta sinn..

Frá þessum Dóme appellerade Atle Jónss n til ædre Rettar.

Num. XVII.

Sama F. M. var af Hr. Lögmanne S. Sölvasyne affagt eftersylgiande Interlocutorium í Sök Þórunar Jónsdóttur up;á Málspartanna Paastand á fyrerfarande Deige.

Efter því þeir vidkomendur Sakarennar í mále Þórunar Jónsdóttur úr Stranda Sýsslu, fyrer hvorra Skulld Sökenn ei skylde edur kynne fyrertakast, eru ecke af Sýsslumannenum tilnefnder; So hlýtur Hierads Acten í sömu Sök ad upplesast, so þar af slúttast meige, hvorier sieu þeir vidkomendur, sem naudsynlega hefdu átt ad innstefnast.

Því næst framlagde Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson sem Actor Proces og Dóm í þessare Sök af Dato 1769 5. Augst. hvar inne Þórun Jónsdótter er dæmd til ad betala 10. Rixdl. Croner til Justitz-Cassen, 60. al. til Fátækra og 4. Mark Dansk til Kirknanna Fells og Trollatúngu, þar fyrer utann ad rýma Sýssluna, under Straff ad lída Húdláts Refsing med vídara sem nefndur Proces og Dómur medfærer upplesenn Not. Lit. B. Sýsslumadur Gudmundur uppásteudur ad Þórunne hafe allrei vered stefnt í Hierade, helldur dæmd af Sýsslumanne Halldóre Jacobssyne ósteind; Þórún tilspurd um sama? seiger, ad hun hafe alldrei heyrt nefnda Stefnu. Hvar til Sýsslumadur Halldór Jacobsson svarar, ad Defensor Þórunnar í Hierade hafe játad hennar vegna sig ánægdann med Dómenn, sem og ad Þórun sie bæde stefnd og lika henne Defensor skickadur, sølgelig hún ecke med neitt slag graverud í þessu Mále. Sýsslumadur Gudmundur Runólfsson framlagde Hr. Stift-Amtmanns THODALS Missive af 16. Martii 1772 til Sýsslumannsens í Dala Sýsslu Magnúsar Ketelssonar vídvíkiande því hvørt nøyere Ransókn þurfe ad giørast í Þórunnar Sök, helldur enn ádur giørd er, med vídara sem þad medfærer upplesed Not. Lit. C. Sýsslumadurenn H. Jacobsson begierer nú af Rettenum ad fá sem fliótast útskrift af hier producerudu Hr. Stift-Amtmannsens Brefe samt Dilation til í Eftermiddag edur á Morgun, ad svara vídara uppá

sama,

sama, og ad fleire Document í Søkenne sien ei í midlertid í Rettenum upplesenn, hvad Sýsslumanneyum er af Rettenum tilláted. Nefnt Hr. Stift-Amtmannsens Bref, sem Sýsslumannenum Halldóre var frá Rettenum leverad til yferskodunar, hefur hann nú aftur í Løgþinges-Retten frambored og afhendt. Þar næst framlagde Sýsslumadurenn H. Jacobsson eitt pro Memoria af Dags Dato, hvar inne hann uppástendur, ad Søkenne sie frá þessum Rette vísad til nákvæmare Ransóknar heim í Hierad í Bardastrandar og Stranda Sýsslur, þar nefnt Hr. Stift-Amtmannsens Bref gefe Anleidning til ad nákvæmara Forhør þurfe í þessare Søk, sem þad vídar med sier ber, uppleſed Not. Lit. D.

Vídara protesterar Sýsslumadurenn H. Jacobsson ad nockur sins Contraparts Document verde í Rettenn antekenn fyrr enn kiend er uppá þesse Exception. Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson uppástendur, ad hann skilie ecke af hier framløgdu Hr. Stift-Amtmannsens Brefe, ad þad giefe nockra Anleidning til uppehallds edur Heimvísunar í þessu Mále, hvar fyrer hann í krøftugasta Máta protesterar þess langdrátt, begierer ad Søkenn gange fort, og frambýdur enn sem fyrr Innlegg til Sakarennar Framgangs og bidur ad þad upplesest leggiande þad í Retten. Sýsslumadur H. Jacobsson protesterar ad nockurt vídara verde fyrerteked í þessum Rette fyrr enn Hr. Løgmadurenn hafe uppákient med Interlocutorio sina Exception.

Num. XVIII.

Sama E. M. ad Hr. Løgmanne B. Marcússyne í Løgrettu setstum mætte fyrer Rettenum sá Constitueraðe Sýsslumann Olafur Erlendsson sem tilskickadur Actor í móte Delinqventinden Margrete Gudbrandsdóttur frá Westmanneyum og framlagde eina Løgþinges-Rettar-Stefnu af 12. Hujus under Hende og Signete Hr. Løgmannsens B. Marcússonar, hvar inne stefnast til þessa Stadar og Dags Sýsslumadurenn Sigurdur Sigurdsson med 8. Meddómsmønnum til ad forsvara þeirra þann 22. Júlii á Hvýtinga Þingstad 1771 í Dulsmáls Søk nefndrar Margretar affagda Hierads-Dóm. Delinqventinden Margret med sinum Talsmanne stefnest og til Sakarennar ad svara under endelegann Løgþinges Dóm, efter sem sama Stefna Vidkomendum auglýst vídar útvísar upplesenn Not. Lit. A. Var því næst upplesenn Extra-Løgþinges Dómur geingenn ad Reykiawík þann 7. Augst. 1771. hvar inne þessare Delinqvent Søk er heim vísad til nøyere Ransaks og løglegrar afheyrslu tveggia ádur afheyrdra Vitna nefnel. Gunnhilldar Jónsdóttur og Ingvelldar Gudmundsdóttur, hvørra ydsigende Sýsslumadur Sigurdur

urdur er skylldugur dæmdur løglega ad taka og ásamt Delinqventinden Margrete Gudbrandsdóttur fyrer næstlidens Ars Løgþinges-Rett ad framfæra under endelegann Dóm Sýsslumadurenn Sigurdur Sigurdsson hier nálægur yferlýser ad á næstl. Are hafe hann ecke kunnad søkum ógiæfta og Forfalla til Løgþingesens komast, enn hafe þó láted yferheyra þær Persónur, sem Extraløgþinges Dómurenn fyrerskrife ad yferheyrast skule, og framlagde so Actor Vitnesburd Ingvelldar Gudmundsdóttur tekenn þann 9. Júnii 1772 efter sem sama Þíngsvitne vídar útvísar, hvørutveggia Not. Lit. B. og C. Eyds aflegging Gunnhilldar Jónsdóttur tekenn af Sýsslumanne Lyd Gudmundssyne ad Dýrhoolum í Mýrdal þann 6. Júlii 1772 var og so upplesenn og Not. Lit. D. Delinqventinden hier enn á ný fyrer Rettenum examinerud medkienner hid sama, sem ádur fyrer Extra-Løgþinges-Rettenum medkient hefur um Fædingu sins Barns og hennar medferd á því, nefnelega ad hún fædt hafe lifande Stúlkubarn, skiled á mille med Hnif, sídann skored Barned á Háls og kastad því so í óseun, sem Siór gánge uppi, þar rett vid, sem hún fædde. Actor uppásteudur ad Delinqventinden dæmest efter N. L. 6. Bók. 6. Cap. 7. Art. Sýsslumadur Sigurdur begierer ad sinn Dómur verde Confirmeradur. Delinqventindens tilskickadur Defensor Sýsslumadurenn Halldór Jacobsson óskar ad Delinqventinden forklare enn nú betur, í hvøriu henseende hún hafe sitt lifande Fóstur deydt, edur hvert hún hafe ei vitad, hvada Straff þar vid lá, efter hvøriu hún var nú spurd fyrer Rettenum? Hvar uppá hún svarar, ad hún hafe giørt þad í Pyckinleyse og Efterþankaleyse, og seigest ei vitad hafa hvada Straff þar á efter kynne fylgia: I tillite til þessarar hennar Medkienningar vonar Defensor ad Dómurenn verde modereradur, søgdust so Partanner ei hafa vídara ad framfæra under endelegann Dóm, sem af Hr. Løgmanne B. Marcússyne þann 14. Júlii 1773 soleides var affagdur.

Delinqventinden Margret Gudbrandsdótter, sem so vel fyrer þessum Løgþinges Rette sem ádur fyrer Hierads- og Extra-Løgþinges Rette hefur óneidd, laus og lidug játad og medkient, ad hún á Góu um veturenn 1770 hafe ecke einasta fædt Barn í Dulsmále, helldur og þad sama lifande á Háls skored og sídann í siáfarós kastad, skal fyrer soddann óchristelegt verk og óhæfu Giørning á lífenn straffast soleides, ad hún skal hálshoggvast og Høfuded uppá stiaka setiast efter N. L. 6. B. 6. C. 7. Art. þó má efter þessum Dóme eingenn Execution ske, fyrr enn Søkenn er uppádæmd af ædra Rette; I midlertid forblífur hún í Varatekt hiá Sakafalls Forpagtaranum í Westmanneyum.

Num. XIX.

Num. XIX.

Sama E. M. kom astur fyrer Rettenn Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson og Compagniets Fullmegtugur H. Lindberg, sem begierdu ad sú Søk være fyrertekenn í hvørre þeir híngad stefnder væru af Hr. Landsógetanum Skúla Magnússyne, hvørs vegna frá Rettenum sendt var til Hr. Landsógetans, frá hvørium sodann Svar aftur kom, ad þar sem Hr. Løgmadurenn Biørn Marcússon være Interesseret í þeirre af hønum innstefndu Vitnaleidslu Søk, þá sie einn annar Dómare af Hanns Hávelbaarenheitum Hr. Stift-Amtmannenum í Málenu tilsettur, og nær hann kalle sig fyrer, vilie hann sinne Sókn framfylgia.

Num. XX.

Þann 15. Júlii F. M. mætte Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson uppá sømu Søk sem hier var næstl. Dag agerud og uppsagde Hr. Løgmadurenn Sølvason solátande Interlocutorium uppá Partanna ádur innfærdar ástædur.

Jafnvel þó Sýsslumadurenn Halldor Jacobsson hafe giort Protest í móte Sýsslumannsens Gudmundar Runolfssonar vídare Documenta Framlegging í Søkenne samt til ad koma í veg fyrrer alla Beskyldning um Rettarneitun skal þad Innlegg sem Sýsslumadurenn Gudmundur vill í Rettenn framleggia, upplesast og fyrertakast.

Vid næst framlagde Sýsslumadur Gudmundur Innlegg af 16. Júnii næstl. under Nafne Sýsslumannsens Magnúsar Ketelssonar. Hvar med hann átelur Dómaraverk Sýsslumannsens Halldórs í Søkenne, og uppástendur Bætur, Satisfaction og Málskostnad, sem þad vídar medfærer uppleséd Not. Lit. E. Sama Innlegge fylger Kostnadar Reikníngur af 16. Júnii sídstlidna uppá 52 Rdsr. 34 Sk. upplesenn Not. Lit. F. Reikníngnum fylgia 4. Bilager upplesnar og numereradar. Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson uppástendur ad Sýsslumadur Halldór Jacobsson dæmest efter Vitna Forordníngarennar Fyrermælum fyrer sín 2. óþarfa Interlocutoria, med hvørium hann hafe Rettenum uppehallded í 2. Daga, sømuleides ad hann tildæmest ad svara sier og Þórunne tilhlídelegum Bótum fyrer 3. Daga uppehalld. Vídara refererar hann sig til ádur framfærds Innleggs. Løgrettumadurenn Oddur Hialtalín var sendur til Sýsslumannsens Halldórs Jacobssonar, sem seiger sig ópasserligann til Heilsu, bidur um Dilation til í Eftermiddag, ad svara uppá Innlegged.

XXI.

Num. XXI.

Sama F. M. framlagde Sýsslumadur Gudmundur Runólfsson, Fullmagter vidkomenda til ad agera þá Søk, sem í næstl. Ars Løgþinges-Rette var áhrærd og uppsett under Num. 31. þá fyrstu under Nafne Prestsens Sr. Arna Þórarenssonar af Dato 8. Júlii sídstl. upplesenn Not. Lit. A. Adra under Nøfnum Biørns Loptssonar, Th. Jónssonar og Arngríms Jónssonar af Dato 14. Júnii 1772. og 29. Júnii sídstl. upplesenn Not. Lit. B. og þá 3. Fullmagt under Nafne Pauls Paulssonar dat. 10. Júnii næstlidna sem Not. Lit. C. Því næst framlagde Sýsslumadurenn Uppsetning Sakarennar í Løgþinges-Rettenum næstl. Ar, hvør auglíst hefur vered nockrum Vidkomendum í Hierade sem hún vídar medfærer upplesenn og uppáskrifud Not. Lit. D. Voru sídann upphrópader verjendur og fleire vidkomendur Sakarennar og mæter eingenn af þeim edur nockur þeirra vegna; En Sýsslumadur Gudmundur framleggur Þings-Act í Søkenne geingenn þann 26. Septembr. 1769. af Sættedómaranum Einare Magnússyne med afrísníngu uppá Prætulandanna Situation, hvør upplesenn Not. Lit. E. Annann Þings-Act framlagde hann af Dato 7. Júnii 1770. sem slúttast med Interlocutorii Kiendelse, ad Søkenn skule nú dæmast nema veriande appellerade med vídara sem þad medfærer, upplesenn Not. Lit. F. Þridia Act framlagde Sýsslumadurenn af 22. Júnii 1771. í hvørs Slútníngu ad diversa Vota hafa falled mille Sættedómarans Einars Magnússonar og 7. Meddómsmannanna um Prætulanded kallad Harastada Teig, sem Sættedómarenn og 1. af Meddómsmønnum hafa álíktad ad tilheyra Harastødum en hiner 7. hid sama Land álíted ad heyra til Jørdenne Klombur, upplesenn Not. Lit. G. Innlegg framlagde hann under Nafne Løgsagnarans Mr. Arngríms Jónssonar af 28. Júnii a. c. hvar inne hann demonstrerar Sakarennar ásigkomulag, þad upplesed Not. Lit. H. Noch annad Innlegg af 28. Júnii sídstl. sem er Mr. Arngríms Paastand og í Rettesættelse mót Sigurde á Klombur, upplesed Not. Lit. J. Enn nú Kostnadar Reikníng uppá Søkena í Hierade under Nafne Mr. Arngríms Jónssonar af 20. Júnii a. c. upplesenn Sub Lit. K. Ad sídustu framlagde Sýsslumadurenn Innlegg af 8. Júlii a. c. under Nafne Prestsens Sr. Arna Þórarenssonar, hvar med hann demonstrerar Søkena og óskar ad Hierads-Dómur Sættedómarans Einars Magnússonar samt hanns Meddómsmanns Biørns Loptssonar verde Confirmeradur en Sigurdur Jónsson til Sekta og Kostnadar Betalíngs ansiedur med vídara sem þad medfærer uppleseed Not. Lit. L. Munnlega uppástendur Sýsslumadurenn ad Vidkomande Málsparta Udeblivelse hindre ecke Sakarennar Framgang, hvar uppá hún er til Dóms upptekenn.

Num. XXII.

Num. XXII.

Sama E. M. mætte Sýsslumadurenn Halldór Jácobsson og framfærde sitt Svar uppá þad sem í Formiddags hønum vidkomande hefur í Rettenum framfared so hióðande: Jafnvel þó þad sie øllum heilvita mønnum augliöst, ad eg in Facto hafe í eingann Máta fornærmad Þórunne Jónsdóttur, þar hennar Straff og Febætur ern alleina in Subsidium og Hún hefur enn nú eckert undir þeim Dóme lided, tek eg þó eingum Gienmælum framar í þessu Måle, so sem bæde Actorum Reikníngur, Innlegg og Paastand eru eí þ ss verd, án vídara Forsvars fyrr enn Måled er betur prófad og appellera þess vegna frá hier í Dag afsagdre Dicision, er meina ad sigte til Rettens Fornægtelse, leggiande hier med skrifara Penínga í Rettenn :: 3. Lód Sølv og begiære Processen hier med sem fliótast utskrifadann Vide Lovens Pag. 81. Art. 17. Vídara sagdest hann ecke hafa í Rettenum ad tala og eingum vídare Gienmælum taka, hvar uppá hann absenterade. Sýsslumadur Gudmundur Runólfsson uppástendur, ad þetta Sýsslumannsens Hall, dórs Paastand ansiáest sem útflugter og refererar sig til síns ádurgiørds Paastands ad Søkenn gánge fort, var hún so til Dóms upptekenn.

Num. XXIII.

Sama E. M. komu enn á ný fyrrer Rettenn Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson og Compagniets Fullmegtngur Mr. Lindberg og begierdu ad sú Søk, sem Landsógetenn hefde þeim híngad innstefnt fyrer, være nú loksens fyrertekenn, þar Landsógetenn hefde enn nú ecke mætt edur framlagt þá Authorisation sem hann Num. 19. hafe beraabet sig uppá, og begiera ad Søkenne verde frávísad og þeim Kostur og Tæring tildæmdur. Var so enn nú á ný sendur Løgrettumadurenn Oddur Hialtalín til Landsógetans med þau Skilabod, ad hann annadhvørt siálfur mætte til ad framfylgia Søkenne edur innsenda nú strax þá Authorisation sem skule útgefenn vera til annars Dómara ad kienna og dæma í þessare Søk. J midlertid frambióda hans Contrapartar fyrer Rettenn þau Document sem þeir hafe í Søkenne ad framvísa nefnel. Copie af Løgþínges Stefnunne af Dato 9. Júnii a. c. samt Mr. Lindbergs Contra-Stefnu af Dato 21. Júnii sidstl. samt Hierads Þíngs-Acten af 13. Aprilis næstl. sem og Mr. Lindbergs Innlegg af 8. Hujus. Uppástendur hann og ad Laudsógetenn auk ádurskrifads verde mulcteradur til Løgrettu og Løgrettumanna. Þar efter innsende Hr. Landsógetenn S. Magnússon í Rettenn Hans Hávelbaarenheita Hr. Stift-Befalíngsmannsens Authorisation til Hr. Løg-

manns Sølvasonar í Løgmanns Marcússonar Stad og hanns Forføllum ad dæma í þessare Søk fyrer þessum Løgþínges Rette efter sem sama Authorisation af 13. Hujus medfærer, upplesenn Not. Lit. A. Þar efter setteſt í Rettenn Hr. Løgmadurenn S. Sølvason en Compagniets Fullmegtugur Mr. Lindberg framleggur eina Contra Stefnu under Dato 21. Júnii ſídſtlidna, hvar inne ſtefndur er Sýſſlumadurenn Gudmundur Runólfsſon næſt Hr. Landſógetanum Skúla Magnúsſyne til ad forsvara þeirra umgang í Søkenne þann 30. Martii næſtl. ſídann 13. April fyrer høldnum Rette ad Reykiawyk, ſier í lage Sýſſlumadurenn Gudmundur, hanns affagda Kiendelſe af 13. Aprilis ſídſtl. ad til og forſvara, báder Partanner Dóm ad heyra, upplesenn og uppáſkrifud Sub Lit. B. Þar næſt framlagde Mr. Lindberg eina Copie af Hr. Landſógetans Skúla Magnússonar útteknne Løgþíngs-Rettar Stefnu í ádur anførdre Søk, hvør efter Partanna Begiering var upplesenn og Not. Lit. C. Enn nú Hierads Proces af 13. Aprilis a. c. af hvørium efter Partanna Begiering var uppleſed þad sem þeir villdu uppleſed hafa uppáſkrifadur Not. Lit. D. Til ſídſt framlagde hann eitt Innlegg af 8. Hujus hvar med hann demonſtrerar Sakarennar áſigkomulag og uppáſtendur ad Landſógetenn verde tilſundenn ad lída efter 1. B. 9. Cap. 11. Art. í Norſke Lov og betala Proceſſens Umkoſtnad med vídara ſem Innlegged medfærer uppleſed Not. Lit. E. Vídara refererar hann ſig til ſíns áburgiørds Paaſtands vidvíkiande Koſt og Tæring, samt uppáſtendur ad Landſógetenn verde mulcteradur til Juſtitz-Caſſen fyrer ſier giørt Tort og Credit ſpilde og því næſt inuſtiller Søkena til Dóms. Sýſſlumadur Gudmundur uppáſtendur ad Landſógetenn verde tilſundenn ad hafa tapad Søkenne og begierer Koſt og Tæring og Satisſaction fyrer gróſar Beſkylduingar; Enn þar ſem Hr. Landſógetenn er nú ecke til Stadar og eingenn uppá hanns vegna, ſo geſa Partanner hønum Tíd og anſtand til á Morgun Formiddag ad ſvara til Sakarennar.

Num. XXIV.

Þann 16. Júlii F. M. ſetteſt í Rettenn Hr. Løgmadurenn S. Sølvaſon, framlagde ſo Sýſſlumadurenn Jón Jacobsſon Hr. Amtmans Stephánssonar Ordre ad ganga í Rett og forſvara þá Søk fyrer Sigurd Jónsſon, ſem híngad er ſtefnd vidvíkiande Prætumálenn mille Jardar-Eigenda Klambra og Haraſtada, þær upplesnar Not. Lit. M. Þar efter framlagde hann Innlegg under Sigurdar Nafne af 1. Júlii a. c. hvarmed hann begierer ad Søkenne ſie heim í Hierad víſad til nøyere Ranſaks og nýrrar áreidar med vídara ſem þad medfærer, uppleſed Not. Lit. N. Vídara framlagde Sýſſlumadurenn

urenn Jón Jacobsson eitt Innlegg af 19. Júnii næstl. under Nafne þeirra 7. Meddómsmanna, sem Dómenn Sættedómarans ei samþycktu, hvar med þeir demonstrera Sakarennar ásigkomulag og forsvara hvar fyrer þeir hafe ei viliad vera Samþycker Sættedómarans Dóme med vídara sem Innlegged medfærer uppleſed Not. Lit. O. Munnlega uppástendur Sýsslumadur J. Jacobsson ad Sættedómarans áreid og Dómur álitest so sem Ipso jure Nullus, so sem hann alleina med einum Dómsmanne hefur Søkena afgiørt, og vídara refererar hann sig til framfærdra Innleggia. Sýsslumadurenn Gudmundur uppástendur, ad þetta ecke hindre Málsens Framgang og ad endelegur Dómur gange nú í Søkenne, en protesterar móte hennar Heimvísun og refererar sig þar hiá til framlagdra Documenta síns Principals sem klárlega sýne ad áreidenn sie giørd á Prætuplátsed. Sýsslumadur Jacobsson begierer Interlocutorium uppá þessar ástædur. Hier uppá fiell solátande Rettarenns Afsigt.

Só sem þad er af Sýsslumannenum Jone Jacobssyne vegna Sigurdar Jónssonar í Klombur framfært, samt í Inlegge þeirra 7. Meddómsmanna í Hierade, ad sú áreid á Landed mille Klambra og Harastada, sem af Sættedómaranum Einare sál. Magnússyne giord var sie ófullkomenn og óefterrettanleg, hvar fyrer óskad er, ad sömu Sok verde aftur í Hierad heimvísad til nákvæmare Ransóknar, þá þar sem sýnest ad efter 3. Þíng þar yfer halldenn, Besigtelse og Granskning mætte heita afgiort af einum underdómara. So tilkiemur þad Sakarennar vidkomendum, sem ecke vilia vera ánægder med Sættedómarans adgiorder, ad begiera og bekosta Logmanns áreid á Prætu Stadenn, og hafa því aflokeð fyrer næstkomande Septembr. Mánadar útgang.

Báder Partanner seigiast vilia hafa sier forbeholdet ad innstefna þessu Afsigte.

Num. XXV.

Sama F. M. var af Hr. Løgmanne S. Sølvasyne affagdur efterfylgiande Dómur í Søk Þórunnar Jónsdóttur móte Sýsslumanne Halldóre Jacobssyne.

Dómur Sýsslumannsens í Stranda Sýsslu Halldors Jacobssonar geingen ad Kirkiuboole þann 5. Augst. 1769 yfer Þórunne Jónsdóttur, er efter Kongl. allranádugustu opreisning fyrer þennan Logþínges-Rett innstefndur og hier uppátaladur sem óveniulega hardur og ógrundadur, hvar i mote Sýsslumadr

hefur

hefur eckert markverdugra framfært, enn eitt Paastand, ad þessare Sok verde aftur heimvísad til vidare Ransóknar í Hierade, en þó so kunne vera, ad nockrar Sakarennar Kríngumstædur, efter sem nú er komed, forþienudu betur ad undersækiast; Samt er Sýsslumannsens Dómur ecke þar med legitimeradur því einn Dómur má vera grundadur á því sem bevísad er, en ecke því sem uppgotvast kann; Því ad ollu sliku at huzudu, dæmest hier med, ad fyrrnefndur Dómur af 5. Augusti 1769 yfer Þórunne Jónsdóttur skal vera upphafenn og underkiendur, og eí koma henne til nockra giallda, hvorke uppá líkamastraff ne Penínga Sekter, helldur betale Sýsslumadurenn henne til Satisfaction 4. Hundr. á Landsvísu, enn upp í Kostnadar Betalíng til Actor 3. Hundr: og endelega í følge af Kongl. Anordning til Justitz-Cassen 2. Rdlr. þetta allt innann 6. vikna frá Dómsens Dato afloked, under adfor og Execution ad Logum.

Num. XXVI.

Sama F. M. kom í Rettenn Sýsslumadur Jón Jacobsson og framlagde Fullmagt Hr. Landsfógetans Skúla Magnússonar af Dags Dato til ad gánga í Rett uppá hanns vegna í þeirre somu Sok, sem er í millum hanns og Compagniets Fullmegtugs Hans Lindbergs samt Sýsslumanns Gudmundar Runólfssonar upplesenn Not. Lit. F. Framlagde hann sídann eina Logþinges-Rettar Stefnu under Hende og Signete Hr. Logmannsens B. Marcússonar af 9. Júnii sídstl. hvar med innstefnder eru efter Hr. Landsfógetans Begiering, Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson og Compagniets Fuldmægtig Sr. Hans Lindberg upplesenn og uppáskrifud Not. Lit. G. Aftur eitt Document sem innehelldur Begiering Landsfógetans til Sýsslumannsens Gudmundar Runólfssonar áhrærande Original-Stefnu fyrer Hierads-Rette í þessare Sok med uppáteiknudu Sýsslumannsens Ansvare, hvortveggia af 10. Júnii sídstl. upplesed Sub Lit. H. Sýsslumadur Jón Jacobsson uppástendur, ad Sýsslumadur Gudmundur Runólfsson framlegge í Rettenn Original-Stefnu Landsfógetans til Hierads-Rettar efter ádur ansærdre skriflegre Begiering, hvad Sýsslumadurenn Runólfsson giorde, med Skilmála ad Originalen honum aftur levereft. Vidara uppástendur Sýsslumadurenn Jón Jacobsson, ad Kaupmadur Christensen hafe med sin Paateigning á Original-Stefnuna, hvar heilu Sokenne er innstefnt, agnosceret so vel þá fyrstu

Stefnu-

Stefnu sem þá síðstu fyrer løglega byrta, og þþí kunne eingenn Exception á móte þeirre fyrstu Stefnu nú hafa Stad, þar Søkenn sie ein og hin sama; Enn nú producerade hañ Innlegg af 15. Hujus under Landfógetans Skúla Magnússonar Nafne, hvar med hann vill demonstrera Sakarennar áſigkomulag og uppástendur ad Sýsslumadurenn Gudmundur Runólfsson betale til Kongsens og sín 60. Lód Silfurs med vídara sem þad med sier ber uppleſed og Not. Lit. J. Annad Innlegg framlagde Sýsslumadur Jacobsson af 15. Hujus under Hr. Landfógetans Nafne, sem er, hans Irettesættelse móte Sr. Lindberg, uppleſed Not. Lit. K. Sýsslumadur Gudmundur framlagde Innlegg af 12. Hujus hvar med hann vill forsvara sínar adgiørder í Søkenne og uppástendur Satisfaction af Landfógetanum med vídara sem þad medfærer uppleſed Not. Lit. L. Sr. Lindberg declarerar at hverken Hand- eller Kiøbmand Christensen i hans Fraværelse har modtaget fleere Copier den Dag ↄ: den 31 Martii end som for Retten af hannem er bleven fremlagt, og paastaaer han at Landfogden skal bevise at have meddeelt ham andre Copier, end som den der i Retten er bleven fremlagt den 13. April sidstleden og saaledes refererer sig til det forrige og indlader Sagen til Doms. Hier uppá repliqverar Sýsslumadur Jón Jacobsson, ad Sr. Lindbergs Paateigning og Sr. Christensens Dto. á Original-Stefnuna sine ad þeir hafe báder fullkomnar Copier medteked, annars være þar um umgeted í Paateigningen. Sýsslumadur Gudmundur refererar sig til síns Innleggs. Søgdust so Partanner ei hafa vídara ad framfæra under endelegann Dóm.

Num. XXVII.

Sama E. M. mætte Sýsslumadur Jón Jacobsson og framlagde Hr. Amtmanns Stepháns sonar Ordre af 13. Hujus til ad gánga í Rett vegna Klausturhalldarans Lauritzar Schewings í einne Jardabyggingar Søk úr Nordur Sýsslu, sem uppleſnar Not. Lit. A. Vídar framleggur hann eina Løgþings-Rettar-Stefnu af Dato 12. Novembr. sídstlidna áhrærande eina Søk út af Byggingu Hiáleigunnar Høskulldsneſſ í Nordur-Sýsslu, hvar um sá adjungerade Sýsslumann Wigfús Jónsson hefur dæmt í Hierade og hanns Dómur nú innstefndur samt siálfur Sýsslumadurenn til hanns ad svara, samt Þórsteinn Eriksson á Asmundastødum, báder til ad heyra tiltal og lída Løgþinges Dóm, so sem sama Stefna vídar medfærer upplesenn Not. Lit. B. uppá Sýsslumannsens Wigfúsar Jónssonar vegna mæter efter Begieríng Sýsslumadurenn Jón Jónsson og framvísar þar til skriflega Fullmagt, var so efterspurt og upphrópad hvørt nockur mætte hier uppá Þórsteins Erikssonar vegna? og innfann sig eingenn til

sama

sama Erendes. Sýsslumadurenn Jacobsson uppásteudur, ad Þórsteinn sie álitenn skylldugur ad mæta hier fyrer Rettenum, so sem hann sie løglega stefndur. Enn Sýsslumadurenn Jón Jónsson, ad høuum meige verda forelagdt ad mæta til næstkomande Løgþínges, enn Søkenn nú fyrer nærverande Tíd ecke fyrertekenn. Hier uppá útbidia báder Sýsslumennenner Rettarens Afsigt, sem af Hr. Løgmanneuum Sveine Sølvasyne solátande var uppleseð:

Þórsteine Eiríkssyne á Asmundastødum fyrrerleggst endelega ad mæta fyrer Løgþínges Rettenum á næstkomande Øxarár Løgþínge 1774 sem og hinum ødrum vidkomendum sem Stefnann áhrærer. Þetta vite Citanten ad auglísa í tíma og løgformlega

Num. XXVIII.

Þann 17. Júlii F. M. afsagde Hr. Løgmadur S. Sølvason efterfylgiande Dómsslútníng í Mále mille Hr. Landfógetans Skúla Magnússonar og Sýsslumañs Gudmundar Runólfssonar:

Hr. Landfogetenn Skule Magnusson hefur innstefnt vitnum ad Reykiawík med einu Fyrerkalle af 10. Martii sidstl. uppá þann 20. ejusdem, enn þá siálfur ecke mætte fyrr enn efter Sólsetur, hvar fyrer eckert var giort vid vitnanna Forhør sama Dag, hvad heldur slíkt er nú sked fyrer Sýsslumannsens Gudmundar Runolfssonar edur siálfs Landfógetans Forsómun, færer Processen ecke med sier, einasta ad Sýsslumadurenn hafe tilláted Landfógetanum ad innstefna uppá nýtt til næsta Dag efter Páska þann 13. Aprilis, þá Compagniets Procurator Sr. Lindberg hefur exciperad í móte Fyrerkallenu til ad heyra uppá vitne, hvad af Dómaranum er anteked, so sem hanns Afsigt af fyrrgreindu Dato útvísar, enn þar hiá Hr. Landfógetanum ecke formeinad ad innstefna vitnum og vidkomendum uppá nýtt nær honum þócknadest. Slíkt kann ecke álítast fyrer nockra af Sýsslumañenum giorda Rettarneitan, hvørs vegna hann fyrer Landfógetans tiltale í þessare Søk er frýkiendur; í sama máta Compagniets Procurator Sr. Lindberg þo hann giort hafe soddann eina Civil Exception í móte Landfógetans Stefnu sem Hierads-Acten medfærer, kann aldeiles ecke álítast fyrer þá Søk, er hann skyllde líða nockurt Tiltal fyrer, og alt so er fyrrnefndur Pro-

Procurator Lindberg hier med fríkiendur, en Landfógetenn Skule Magnusson betale hvorium fyrrnefndra Málsparta fyrer sig nefnelega Sýsslumannenum Gudmunde Runolfssyne 4 Rixdl. og Procurator Hans Lindberg 4. Dito í Kost og Tæring til Logþínges Rettarens, sem betalad sie innann 4. Vikna frá Dómsens Dato, under adfør og Exsecution ad Logum.

Sýsslumadur Jón Jocobsson declarerar ad hann ville hafa Hr. Landfógetanum forbehollded ad appellera og fá Processen beskrifadann, Procurator Lindberg declarerar Appell begerer Processen beskrifadann og frambýdur Skrifara Peninga í Rettenn.

Num. XXIX.

Sama Dag voru ad forlage Hr. Stift-Befalingsmannsens upplesnar efterskrifadar Kongl. Majestæts allranádugustu Forordningar.

I.

Vi Christian den Syvende af Guds Naade Konge ɔc. Giøre alle vitterligt: At omendskiøndt Vi, under 23. Januarii 1771, have igienkaldet og ophævet Vores under 13. Februarii 1767 udgivne Forordning, angaaende, at af de Penge, som imod aarlig Rente udi Vore Riger Danmark og Norge udsettes, ikke maae tages høyere Rente end Fire af Hundrede Aarligen; Saa dog, da det, efter nøyere Overveyelse er befunden, at saadanne Renternes Forhøyelse ikke allene er til Tab for Vore Undersaatter i Almindelighed, og giør dem deres Næringsveye besværligere, men endog til Hinder udi Handelens Flor og Udviidelse, samt Fabriqvers og Manufacturers Drift og Fortsettelse; Saa ville Vi allernaadigst have anordnet og befalet, saa og hermed Anordne og Befale, at det, i Henseende til Renters Svarelse, af de i Vore Riger Danmark og Norge herefter udsettende

tende Penge i alle Maader skal have sit Forblivende ved forbemeldte Vores den 13. Februarii 1767 udgangne Forordning; Hvorefter de Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Thi byde Vi og hermed allernaadigst befale, Vores Grever, Stiftbefalingsmænd, Friherrer, Biskopper, Amtmænd, Landsdommere Laugmænd, Præsidenter, Borgmestere og Raad, samt Fogder og alle andre, som denne Vores Forordning, under Vort Cancellie-Seigl tilskikket vorder, at de den paa behørige Stæder til alles Efterretning strax lade læse og forkynde. Givet paa Vort Slot Christiansborg udi Vores Kongelige Residentz-Stad Kiøbenhavn den 12. November 1772.

Under Vor Kongelig Haand og Signet

CHRISTIAN.

(L. S.)

2.

Vi Christian den Syvende af Guds

Naade Konge rc. Giøre alle vitterligt, at, som Vi allernaadigst have funden for Got, at Vore Financer Cammeral og Commerce-Væsenet herefter skal bestyres:

1;o. Ved et Finantz-Collegium, hvor under skal henlegges alle Penge Banqve- Myndt- og Cours-Sager.

2;o. Ved et Rente Cammer, som igien skal settes paa dets forrige Foed saaleedes: at det skal have de samme Forretninger, som det fra Anno 1760 til 1770 har havt, dog med denne Forskiel, at det al-

mindelige

mindelige Landvæsen skal legges derunder, og Bergverks Sagerne skal tages derfra, hvoraf følger, at de 3. Kamre, som Anno 1771 bleve oprettede, aldeeles skal være ophævede.

3:o. Ved et vestindisk og guineisk Rente- samt General Told-Kammer, hvor under skal henhore de Forretninger, som Forordningen om bemeldte Kammer af Dato 7. Januarii 1760 har bestemt.

4:o. Ved et Oeconomie og Commerce-Collegium, hvor under skal henlegges alle Commerce-Fabriqve og Fiskerie-Sager, saa vel som hvad der angaaer de, til dette Collegium henhørende Lauge, saa og det heele Brand Assurance-Væsen i begge Vore Riger, Fyrstendømme og Grevskaberne, og der bestyres paa samme Maade som før. Og

5:o. ved et Bergverks Directorium, som skal bestyre alle Bergverks og did henhorende Sager, saavel som og Saltverks Væsenet; Saa ville Vi saadan med forbemeldte Vore Collegier, giorte Inretning, hvilken strax skal tage sin Begyndelse, til samtlige Vedkommendes Efterretning, herved allernaadigst have bekiendtgiort, paa det de kunde vide, at henvende sig til ethvert Collegium, med de dertil henhorende Sager.

Thi byde og befale Vi hermed Vore Grever, Stiftbefalingsmænd, Friherrer, Biskopper, Bergamter, Amtmænd, Landsdommere, Laugmænd, Præsidenter, Borgemestere og Raad, Fogder og alle andre, som denne Vores Forordning under Vort Cancellie-Seigl tilskicket vorder, at de den paa behorige Stæder, til alles Efterretning strax lade læse og forkynde

kynde; Givet paa Vort Slot Christiansborg i Vores Kongelige Residentz-Stad Kiøbenhavn den 21. Januarii Anno 1773.

Under Vor Kongelig Haand og Signet

CHRISTIAN.

(L. S.)

Vidara var ad Forlage Hr. Stiftbefalingsmannsens upplesenn efterskrisud Document.

1.

Ved allernaadigste Rescript af 6. Maii a. c. mig tilsendt af det vestindiske guineiske Rente og General Toldkammer har Hans Kongelige Majestæt allernaadigst resolveret, at Island, Foerøe og Grønland med hvad dertil ligger eller dermed er forenet, skal henlegges under høybemeldte vestindiske guineiske Rente og General Toldkammer, hvilket herved almindelig bekiendtgiøres, paa det alle og enhver i fornøden Tilfælde sig til Høybemeldte Kammer i Steden for Rente-Kammeret, maae viide at addressere.

Øxeraae Landsting den 12. Julii 1773. L. A. Thodal.

2.

Fra det Kongl. Rente-Kammer er mig under 15. Junii indeværende Aar tilmældet den derfra til Handels-Compagniets Direction anbefalede Foranstaltning med Bornekoppernes Indbringelse her til Landet, neml. at ingen som nyelig havde havt Kopperne i Kiøbenhavn, maatte overføres til Landet, ikke heller efterladte Klæder af saadanne indsendes, men i Fald de sidste bragtes til Landet, da strax paa Skibet kastes over Bord og nedsænkes, ligesom og at ingen Matros maatte antages, som nyelig havde havt Kopperne, og om nogen deraf blev syg underveis, da ikke tillades at komme i Land medens Skibet laae der, forend efter 6 Ugers Forløb efter Sygdommen, og det ikke uden i tilbragte Klæder fra Landet. Hvilket herved almindelig bekiendtgiøres, paa det at i Fald deslige Personer eller Klæder til nogen Havn skulde indkomme; Enhver som er nærværende og hører Rygte derom, Præster, Laugrættemænd, Repstyrer, eller hvor det være maatte, i Tilfælde af Syssełmandens Fraværelse, kunde viide, at de uden videre Forespørsel og Forhaling have Ret

til

til at paasee, at denne Forfatning bliver paa det i Værk sat og efterlevet.
Oxeraae Landsting den 16. Julii 1773. L. A. Thodal.

XXX.

Den 20. Julii vare tilstæde udi Langtings-Retten Hr. Stiftamtmanden, Amtmanden, Landsfogden og de Kongl. Betientere her i Landet, som indeværende Aar ere komne her til Altinget. Blev saa af Hr. Landsfogden efterspurgt om Hans Kongl. Majestæt vare udi afvigte Aar 1772 her i Landet tilfaldne nogle forbrudte Boesloder, arveløst Gods eller strandede Skibe? Der til svarede Syſſelmændene og nærværende Betiente samtlig Nei. Blev saa for Retten oplæst, 1. Hans Kongl. Majestæts Speciel-Jordebog over Syſſeler, Klostere og Ombuds-Jorder for indeværende Aar. 2. Fortegnelse over den Restantz som udi nærværende Landsfogets Betieningstid paa Syſſeler, Klostere og Ombuds-Jorder er paadragen til 1772 Aars Udgang. Dernæst blev til Forpagtning opbudt Tingøre Kloster, som formedelst Syſſelmand Biarne Haldórsens dødelige Afgang er fæsteledigt; og tilslaget den høistbydende Gisle Thorlacius imod Fæste 17. Rixdlr. Courant uden ald Inventarium, undtagen de med Jordegodset følgende Qvilder, med sædvanlig Afgift og andre vedtagne Conditioner, saavel som og, at de Ærqvilder, som nu ikke formedelst Qvægsygen kan leveres, vorde det første skee kan og Kongel. allernaadigste Resolution erholdes, enten med Kiør, hvor Jordene sligt kan taale, erstattede, eller og deres aarlige Reveneur paa andre Maader erstattet. Ligesaa bleve endnu paa nye opbudne de fæstledige Hunewatns Jorder, og fremkom ingen som vilde byde nogen Fæste paa dette Jordegods eller indgaae at svare den sædvanlige Afgift; alleene blev paa Arngrim Jonsens vegne tilbudet at svare aarlig Afgift 38 Rixdlr. Croner og 48. Sk. Specie Landtingskriverløn uden Fæste; hvilket hannem for 2. a 3. Aars Tid indtil nærmere Cammer Collegii Ordre og Foranstaltning blev accorderet.

Num. XXXI.

Sama Dag liet Hr. Stiftamtmadurenn upplesa eftetfylgiande Bekiendtgiørelse.

Da Hialtebache Benificium har paa Grund af de Autoriserede Maldager, Paastand giort og Proces ført om Rettigheden til Laxefiskeriet i Laxaae, men Beneficiarius af foregivende Mangel paa Evne og Kræfter ikke kunde indstævne Sagen til Høyeste-Ret; ligeleedes Præsterne til

 Stad

Stad og Melstad giort Pretention paa et Stykke Land imellem Skalla og Fosslæk i Rutefiord med dertil horende Reke Rettighed, hvilket ved Usurpation er kommen under Gaarden Bessestad Tingøre Kloster tilhorende, men ved adskillige ældre for mig producerede Vidnesbyrd, og endelig nu efter Sagens Incamination til Tinge og holdte Aastæds Forretning, hvortil sidstafgangne Klosterholder var stævnt med tilstrækkelige lovligen i Eed tagne Vidner godtgiort, at bemeldte Stykke Land har forhen med rette tilhort ovennævnte Præstekaldes Jord Baalkestad; Saa bekiendtgiores herved, at det omtvistede Hialtebache Laxefiskerie i Laxaae og det af Præsterne til Stad og Melstad paatalte Stykke Land imellem Skalla og Fosslæk med tilhorende Reke-Rettighed, undtages nu i Tingøre Klosters Forpagtning indtil Kongl. allernaadigst Resolution derpaa kan falde.

Øxeraae Landsting den 20. Julii 1773. L. A. Thodal.

Num. XXXII.

Sama Dag liet Hr. Amtmadur O. Stephánsson upplesa eftersylgiande Missive.

Uanset jeg ved Skrivelse af 1. Junii a. p. har tilkiendegivet Sysselmændene udi Nord- og Øster-Amtet, at det allernaadigst anordnede Extra Paabud, var ved Forordningen af 12. Junii 1770 indtil viidere fornyet for Kongeriget Norge, uden der fra at undtage Island, hvorfor det Kongel. Norske Kammer havde og befalet Landfogden at indkræve og beregne samme den Kongel. Casse til Indtægt fra ultimum Junii 1770 indtil Hans Majestæt maatte allernaadigst finde for Got anderleedes at anordne; Skal dog nogle af Sysselmændene efter Landfogdens Angivelse hverken have erlagt Betaling herfor til nærværende Datum, ey heller alle indsendt den udi en anden Skrivelse fra mig til Sysselmændene under samme Dato forlangte paabudne Rigtighed for Extra-Skatten. Derfor finder jeg mig foraarsaget herved paa nye at tilholde de af Sysselmændene udi det mig allernaadigst anfortroede Amt, som med saadan Rigtigheds Aflæggelse udebliver, at de for Handels Skibenes Afseigling indeværende Aar, indsender til min Attestation alle de manglende Documenter, som til Extra Skatten og Extra Paabudets Beregning henhorer, paa det

Land-

Landfogden skal ey opholdes med hans herfor aflæggende Regnskab, eller **Hans Majestæts** Cassa formedelst Forsømmelse herudinden nogen Skade tilføyes.

Ligeleedes have de hver for sit Syssel at indkræve Betaling hos Vedkommende for begge Skatterne og lade hosfølge en rigtig Specification over deres havende Indkomster, som Skatten bor svare, saa vel som deres egen, at deraf kan tydelig erfares saa vel Extra-Skattens som Paabudets Beløb.

Saadan Rigtigheds Forskaffelse vilde De Herrer Sysselmænd aarlig i Tide tilveyebringe for den følgende Tid, hvorndi vi formoede og anmoede, at ingen Forsømmelse skeer.

Øxeraae Landsting den 20. Julii 1773. O. Stephensen.

XXXIII.

Sama Dag var efterskrifad Proclama uppleseð. **Steindór Finnsson** Kongl. Majestæts Sýsslumaður í Arness-Sýsslu giöre vitanlegt, að fyrrum Constitueradur Sýsslumaður **Thórlakur Guðmundsson** er fyrer dauðlegann afgang burtkallaður og hanns efterláteð Sterfbú alt saa með Registreríng og virdíng tekeð under Skifte Behandlíng. Því innkallast hier með nefnds sál. **Thorlaks Guðmundssonar** Erfingiar til annaðhvort að vidgánga eður frágánga þeim fallna Arfe, og í forstefald, inngefa til mín sem Skifteforvaltara í tiedu Sterfbue, allt hvað þeir mættu hafa við þau giörande Arfaskifte að erindra og uppástanda. Sömuleídes innkallast með þessu Proclamate sub pœna perpetui & præclusi Silentii Sterfbúsens Creditores til að legitimera innann laga termins þær Fordringar er þeir til Sterfbúsens hafa þykiast. Endelega anmoedast nefnds Sterfbús Debitores að betala í Mindelighed hvað þeir eru því skylduger, til að spara þar með vídara ómak og umkostníngar; allt þetta under endelega Skifte-Rettarens Decision sem innann Aars og Dags afsogð verdur.

Við Öxará þann 16. Júlii 1773 Steindór Finnsson.

Num. XXXIV.

Num. XXXIV.

Sama Dag framkomu í Løgrettu Þórlakur Thorlacius Klausturhalldare Þyckvabæar Klausturs, og Sigurdur Olafsson Klausturhalldare Kirkinbæar Klausturs samt Prestrenn Sr. Jón Steingrímsson Flugu-Jarda Forpagtare fyrer Fullmegtugann, og fráseigia sier þessar þeirra Forleningar, so framt Afgist þeirra efter Cammer-Collegii Resolution forhæckud verde, framar enn þeir vid Forpagtningauna tiltrædelse hafa undergeingest ad svara, sídann Landsetarner vegna þeirra fátæktar og armóds protestera, vídara efter þeirra ábyløsjarder ad svara, enn hingad til hefur venia vered.

Num. XXXV.

Sama Dag var upplesenn efterfylgiande Forordning.

Wi *CHRISTJAN* dend 5. aff Guds Naade, Konge til *Danmarck* og *Norge*, de *Venders* og *Gothers*, Hertug udi *Slesvig*, *Holsten*, *Stormarn* og *Dytmerschen*, Greffve udi *Oldenborg* og *Delmenhorst*, Giøre alle vitterligt, at Wi allernaadigst hafver for got eractet en vis Forordning at lade udgaa, hvor efter *Medici* udi hvis *Medicinæ* praxin angaar, og samptlige *Apotecherne* saa vit dennem vidkomme kand, her i Woris Riger og Lande, sig indtil Wi anderledis derom tilsigendes vorder, skulle hafve at rette og forholde.

1. De som begiærer at practicere udi nogen Bye eller Stæd, i begge Wore Riger og Lande, eller sig for Medicinæ Doctoribus udgiffve, skulle ey antages eller tilstedis at practicere eller for Medicinæ Doctoribus eller Licentiatis passere, for end de haffver sig for *Facultatem Medicam* i Woris Residentz-Stad Kiobenhaffn angiffvet og fremvist deris Rigtige Testimonia Promotionis Legitimæ, dog her med ikke at forstaaes de Medici som Wi Selff til Woris Egen Tieniste og Opvartning allernaadigst antager.

2.

2. Woris Egne Indfødde og Undersaatte skulle herefter, saa frembt de ville i disse Riger og Lande for Medicinæ Doctoribus ansées og tilstedis at Practicere eller i andre Maader forfremmis, tage Gradum Doctoratus in Medicina i Wort Universitet i Kiøbenhaffn og paa det ingen enten Fremmet eller Indfød sig skulle undskylde med for store Omkostninger, da skal det være Enhver Candidato tilladt Gradum Doctoratus in Medicina at tage in Collegio Academico, om hand det begiærer, for Omkostning at spare, heller end i Wor-Frue Kirke efter Fundatzen, og skal Facultas Medica saa Moderere Sumptus Promotionis, at de ikke offvergaar Halfftrediesinds tyffve Rixdaler, deposito Academico der i bereg net, dog Fundatzen helles i andre Maader Uforkrenket.

3. De som i saa Maader ere Legitimè Promoti Medici skulle alleene haffe Magt offver alt i Wore Riger og Lande hvor deris Hielp behoffvis og begiæris at practicere, consulere og alt andet forrette som denne deres Profession gemes er.

4. Ingen uden Promoti Medici som for er meldet, maa tilstedis Medicamenta indvortis at exhibere eller forskriffve; Alle andre være sig Apotechere Bartskere, Chymister Oculister, Bruckfnidere, Qvacksalffvere, empirici i hvad Naffn de haffve kunde, Mænd eller Kvinder skulle sig der fra entholde, uden hvis Wundrick for Fald, Sticken, Huggen, aff Badskerne indgiffvis, oc skal da saa vel som i andre udvortis farlige Skader Medicus, om hand til Stede er Consuleris Saa fremt Badskerne ikke Selff, for hvis Inconvenientier de efftterkommes vil spare.

5. Medici skulle være tilforpligtede, hvert Aar tvende Gange om be-hoff giøres, eller i det Mindste endelig Eengang strax efter Michaelis at Visitere Apotecherne, saaledis at Facultas Medica i Kiøbenhaffn aff deris So ietet tilforordner tvende, som i Byens physici og practici Ordinarii Nærværelse ethvert Apotech visiterer, oc det som udueligt er affskaffe, oc tilholder Apotecherne, at de sig med tilhørige dygtige Vahre forsiuner, holder rigtig Vegt og Maal, og retter sig effter den Taxt som Nu er, eller hereffter bliffer Sat, og effter som eendeel Vahre stige og falde, Skulle de med Apotecherne forandre saadanne Varis priis effter som de stige og falde. Ellers skulle de flitteligen holde offer Voris om Apotecherne allernaadigst udgangne **Forordning**: Og ville Wi at Apotecherne med deris Svenne og Tiennere skulle være Medicis Approbatis, i det de paa deris Embede forrette, lydige, og dennem ingen Genstridighed deri beviise; I de andre Stæder skulle forberørte Indseende skee aff ethvert Stæds Medicis Approbatis, eller om ingen er aff de Nestværende, een eller fleere efter som be-hoff giøres.

6. De skulle haffe flittig og tilbørlig Omsorg at Staden ved goede og forfarne Iorde Modere bliffver forseet, hvilke og aff dennem skal offverhøris og underviises, forend de maa lade sig bruge i de andre Stæder skal sligt skee at Medicis Approbatis Loci eller Næst-værende.

7. Udi grasserende Pestilentze og smitsomme Siugdomme skulle Medici paa Apotecherne en viis Curam og remedie Specificere

og

og anordne med en tilborlig Taxt, saa eenhver der med kand være tient, og skulle Facultas Medica i Kiøbenhafn i slig tilfald saadan Cur og Anordning i Trokken lade forferdige, paa det alle og eenhver sig dermed kunde betienne.

8. Alle Recepter som de udgifve, skulle skrifvis med Dag og dato, og for hvem, og naar noget Chymicum eller sterkt Medicament forskriffvis, skulle de det icke med Notis Chymicis, mens med fulde Ord Udtryckeligen skrifve, paa det ald Vildfarelse hos Apotecherne og Skade hos Patienterne kand forekommes.

9. Medici offver alt i Wore Riger og Lande, skulle aarligen, eller og ved ald forefalden Leylighed med Decano Facultatis i Kiøbenhafn Communicere hvis rart og besynderligt in re medica eller Naturali forefalder, hvilket Decanus skal optegne in actis Facultatis Posteriteten til Efterretning.

10. Hvad Medicorum Umage og Opvartning hos Patienterne angaar, Da bor eenhver der for i det Mindste at nyde efter Høyloflig Ihukommelse Woris Elskelige kiære Her Forfaders CHRISTJANI Qvarti Forordning Dat. 20. December 1619. Nemlig af hver Patient for Forste Gang fornøyes en half Rixdaler, Siden for hver Gang de Visiterer alleene Patienten, uden nogen Receps Forfattelse, een Rixort; Naar de baade besøge og skrifve Recept, Halff anden Rixort; Naar de ikke besøger, mens alleene skrifver en Recept, en Half Rixort. Naar de Patienterne paa Landet besøger skal for hver Miil den rette Vey, fornøyis trei Rixort, og Vogn der for uden forskaffvis; Og for hver Dag

 de

de sig hos Patienten forholde, toe Rixdaler. Med de Fattige, som ikke formaar at betale, skulle de efter som deres Bestillinger og Eed udkræffver, sig forholde, oc ingen Fattig Nodliidende deris Hielp vegre eller fo. sage.

11. Ingen maa Nogenstæds i begge Woris Riger, Fyrstendomme og Lande holde nogen Apoteche, uden de hafve derpaa Woris allernaadigste Bestallings Breff oc aflagt til Os deris Eed; Og de som sig hereffter agter ad Nedsette og holde Apotech i nogen By eller Stæd i Wore Riger og Lande, skulle forend de Woris allernaadigste Bestallings Breff der paa bekommer, examineris af Facultatis Medicæ Doctoribus og Apotecherne i Woris Residentz Stad Kiobenhafn, og om de der til findes dygtige, skulle de der paa tage et Attestatum som dennem uden Betaling skal meddeelis.

12. Apotecherne skulle alleene blive ved deris Bestilling, og hverken selff eller ved deris Svenne befatte sig med Praxi Medica, eller Siuge at Visitere; Dog at ingen herved forbydes et in Medicina Approberet oc ey farligt Medicamentum at meddeele en Patient Naar det begæres i de Kiobstæder, Saa og paa Landet, hvor ingen Medicus er, eller saa snart bekommis kand, og ald den stund, de ingen anden Borgerlig Næring bruger, uden det Apotech vedkommer, skulle Apotecherne være frii oc forskaanet for alle Borgerlige og Byens Bestillinger, Samt Indqvartering; Og naar nogen Apotecher ved Doden afgaaer, skal hans Efterladte Enke og Born bliffve ved Apotechet og nyde samme Friiheder og Benaadinger, som tilforne; Dog skal den samme som Apotechet igien

skal

ſkal foreſtaae, enten det er Een af hans Efterlatte Børn, eller om Enken eller Børnene vilde tage ſig en Proviſorem, Examineris aff Facultate Medica oc Apothecherne, om hand blifver dygtig dertil erkiendt, og giörer ſin Eed,

13. Derſom nogen Apotecher i leffvendis Liff, vilde tage nogen Proviſorem, ſkal hand i lige Maade af Facultate Medica og af Apotecherne tillige Examineris og derhos giore ſin Eed, ſaa og helles for Apotecheren ſamme Stæds, at hand vil tienne hannem traaligen og flittig i hans Apotech.

14. Eenhver Apotecher ſkal altid hafve dygtige og forfarne Svenne en eller fleere, efter Fornødenhed, Og ſkulle de forend de annammis i Apotechet, fremviiſe deris rigtige Teſtimonia til Decanum Facultatis Medicæ eller Stads Phyſicum, og lofve dennem med Haand og Mund, at deris Recepter ſom af Medicis Approbatis præſcriberis flitteligen og troligen vilde præparere; Læredrengene ſkulle Apotecherne tage af Voris Egne eller andre fremmede ſom forſtaar Latin og ald den Stund de ere ikke dygtige, maa dennem ingen Recepter eller Medicamenter ſom Magt paaligger alleene betroes at præparere.

15. Apotecherne ſkulle altid hafve fal i deris Apotech gode, ferſke uforfalſkede og ey forliggene Simplicia og Materialia, It. præparata og Compoſita af alleſlags ſom eet velbeſtilt Apotech bor at være oc ſærdeles i Diſpenſatorio Haffnienſi er Specificerêt, ingen gamle, forliggene, udøgtige eller forfalſkede Vare hafve hos ſig, bruge eller ſelge, Og ſom diſſe Lande med adſkillige gode Vex-

te, Urter, Blomster og Rodder ere af Naturen begaffvede, skulle de hvert Aar efter Aarets visse Tiider sig flitteligen Erkyndige om enhver Stæds Plant og Vext, og derofver holde en Bog til Underretning; Og skulle Apotecher-Drengene følge Professorem Botanicum, naar hand med sine Discipler gaar herbatum, der som Tiden og Leyligheden det ellers vil tilstede. Og skulle Apotecherne holde deres Discipler der til, at det som i rette Tide samlet er, kunde paa tilborlige Stæder terris og hverslags for sig selff oplegge og forvare at intet Muulnis eller forderfvis; De skulle og saa paa de Stæder som det skee kand og for Noden er, hafve deris egen Urtehauffve, og derudi plantas Indigenas og Exoticas saa mange her voxe kand, det meeste mueligt er, og saaleedis disponere deris Huuse, at alting kunde komme paa sin tilborlige Stæd.

16. De skulle og ingen Præparata fra andre Stæder forskrifve og indfore, saa som af Gemmis, Lapidibus pretiosis, Perler, Coraller oc dißlige meere, mens dennem upræpareret indkiobe, vel Examinere og selff præparere, ey heller nogen Spiritûs Minerales eller laborerede vel præparerede Medicamenta Chymica eller Composita aff hvad slags det være kand som ikke oprigtig er og Apothecheren kunde hafve nogen Tvivl paa, Electuaria, fornemmeligen Teriaca, Mithridatium, Opiata og ellers andre store og fornemme Composita, skulle de ey præparere, uden at de Simplicia i de tilforordnede Medicorum Nærværelse ere rigtige dispenserede, examinerede og miscerede, og skulle de Vasa, som samme Composita bliver forvaret udi aff dertil forordnede

de Medico Signeris, og ved Dag og Datum paaſkrifvis, naar de ere Diſpenſerede. og naar bemelte Compoſita enten er afgangen eller bleffven for gammel, ſkulle paa ny forferdigis, Signeris og Paaſkrifvis ſom forſkrefvet ſtaar.

17. Apotecherne eller deris Svenne og Tiennere ſkulle ikke annamme eller præparere, langt mindre ſelge nogen utilborlige oc farlige Recepter til Mistengte Perſoner, paa det der ved ingen Skade ſkal foraarſages. mens hvis Recepter aff Medicis Approbatis præſcriberis ſkal Apotecheren udi en der til forordnet Bog lade indſkrifve, oc naar Recepterne ere betalt, ſkal Patienten ſamme hans Recepter in Originali, tillige med Regenſkabet, igien tilſtillis.

18. Alle Apotecher udi Wore Riger og Lande ſkulle rette ſig efter det Diſpenſatorium ſom af Facultatis Medicæ Doctoribus efter Wor allernaadigſte Befaling er udi Trycken forferdiget, dog efter ſom Pharmacevtici oc Chymia formedelſt daglig Erfarenhed og diſſe Tiiders Curioſitet merckeligen tiltager, ſkal ſamme Diſpenſatorium efter Leyligheden af Facultatis Medicæ Doctoribus forandris, augeris og retris. Apotecherne ſkulle og rette ſig efter den Taxt ſom nu giort er, med hvis ſom bliffver ſtrax Contant betalt, eller inden et Aars Tid, dog efter ſom ſamme Materialiers Priis dagligen ſtiger eller falder, ſkulle Apotecherne paa det de uden Fortenckelſe kunde blifve, de tilforordnede Medicis tilkiendegifve de Vare ſom op og ned ſtiger, Ellers ſkal Stads-Phyſicus i Kiobenhaffn, og Medici ordinarii i de

andre

andre Stæder flitteligen sig erkyndige om de stigende og faldende Varers Cours i Amsterdam og Frankfurt paa det Taxten derpaa efter Forandring kand rettes den gemeene Mand til Nytte; Herimod skal Apotecherne i alle andre Kiøbstæder, Kiøbenhaffn og Christjans-Haffn, saa viit Viin angaar undtagne, være tilladt at holde og selge alle slags Viin, Urter og Specerie, liigesom Viinhandlerne og Urtekremmerne det hafver at selge, paa det at de deß bedre kunde holde Apotechet ved lige oc blifve ved Taxten oc ikke liide for meget Skade aff det som aarligen forderfvis og bortkastis, fornemmeligen paa de Stæder, som liden Afgang er paa Medicin, dog at Voris Told og Accise Rettighed deraf tilborligen efter Toldrullen erleggis.

19. Apotecherne skulle ingen Ophold giøre med Medicamenters Præparation, mens det snariste mueligt er, Patienterne befordre, holde Apotechet aabet, Sogent og Helligt, Nat og Dag, heldst naar de fornemmer nogen hastig smitsom eller haard Siugdom trenger, eller Qvinder at være i Barns Nød, oc skulle selff, eller en af deris dygtige Svenne i det mindste være altid tilstede baade udi Pest og andre farlige smitsomme Siugdommers Tider, Hvilket Gud Naadeligen afvende:

Og efter som de fleeste Patienter ikke betaler Medicamenterne med rede Penge mens dennem i varende Siugdom paa Borgen, optager, Hvortil Apotecherne skal være forpligtet, at lade forskreffne Medicamenter folge, om endskiønt Pengene ikke altid derfor medfolger, da der som Patienten doer af een eller anden Siugdom, eller udi leff-

vendis

vendis Lif sit Gods opbyder, eller Arff og Gield fragaaes, for end Betalingen skeer, skulle Apotecherne efter rigtig Regenskab være berettiget, oc hafve deris Betaling udi rede Penge; Mens der som Penge ikke ere at bekomme, da af de beste vare, Gods eller Lossore, som i Boen eller Sterboen findis, for dog næst efter Borne Penge for alle andre Creditorer at skee Udleg; Dog at bemelte Regenskaber ikke er ældre eller anderledis qvalificerede end Recessen formelder.

20. Distillerede Vand skal udi Glas eller Instrumenter, som der til tienlig er, Distilleris mens Decocta hvor Edicke eller Acida tilkommer, skulle de ikke i Kaaber eller Messing, mens i glasserede Leerkar bereede, eller andre Kar som der til bekvemme ere.

21. Naar Apotecherne tracterer eller handterér Purgantia, Vomitoria, item Forgifft eller Skarpe Materier, saasom Mercurium, Sublimatum, Præcipitatum, Hydragyrum, Arsenicum, Antimonium, Vitriolum oc deslige; skulle de dertil bruge Sær og Synderlig Kar, Morterer, Spateler oc Sigter, saaledis at ikke det eene kommer ibland det andet.

22. Ingen Apotecher skal udi Apotechet offentlig fal holde Forgift, mens sligt haffve i deres egen Giemme og inden egen Laase oc der med sig i alle Maader forholde efter Recessen; De skulle ey heller udgiffve nogen Purgans eller Vomitorium til mistengte Personer hvor ved Fosire fordriffvis eller nogen fordærfvelig Skade paaforis kunde, og skal det under høyeste Straff være alle Materialister og Urtekremmere, Fremmede eller Indvaanere forment Arsenicum, Mercurium Sublimatum fal at holde eller selge, uden til Apotecherne alleene.

23. Oft bemelte Apotechere skulle ey efter egen Tykke udi Medicorum Recepter Substituere qvid pro qvo, mens om Mangel kunde være paa noget Simplici eller Composito aff det i Recepten findis, eller og noget forekommer som enten er ulæselig eller tvivlagtig, da skulle de det Medico præscribenti til kiende giffve, at hand selff noget andet Substituere, og sine Recepter forklare kunde.

24. Og efter som adskillige Siugdommer forekommer, som Patienterne ey gierne vilde haffve aabenbarede, og dog af Recepterne vel kand kiendis og agtis, da skulle Apotecherne sambt deris Svenne og Tiennere saadan holde forborgen og ey det udsige eller aabenbare, med mindre nogen merkelig Fare var at befrygte, om det bleff fortiet.

25. Saa lenge de Apotecher, som nu ere i Woris Residentz-Stad Kiøbenhafn ustraffelig ere providerede med gode Vare og Materialier, saa at Indvaanerne nock som der med kunde være betient og forsiunet, og ingen med Billighed der ofver kunde hafve at klage, skal det, indtil paa viidere allernaadigste Anordning, forbliffve ved det Tal, som nu her i Staden er, og ey fleere Apotecher samme Steds tilstedis, de nu værende til Affbrekk og Betrykk, Mens skulle noget Apotech enten her i Kiøbenhafn eller andenstæds i Wore Riger og Lande komme i nogen merkelig Brøst og Afgang ved Forsømmelse oc Ondsiun, da skal Apotecheren haffve forbrudt sin Bestilling oc hans Apotech Casseris, og et andet i dets Stad igien oprettis.

26. Ithvert Apotech skal aarligen engang strax efter Michaelis Visiteris, i Kiøbenhaffn af tvende Facultatis Medicæ Doctoribus udi Stads-Physici og Practici Ordinarii Nærværelse, i de andre Byer og Stæder

der af Medicis Approbatis, i Stæderne en eller fleere, eller hvor ingen er af de Næstværende; Oc skal Apotecherne for Visitatoribus lade frembære, see og examinere alle de Species, Vare og Medicamenter som i Apotechet ere, ingen der aff paa Lofte, i Kieldere eller Huuse fordølge, mens oprigteligen paa deris gode Tro og Samvittighed alt hvis paaeskis og omsporg ss, forklare. Der som noget af Visitatoribus agtis at befindis udøgtig, forliggen, gammel og forgiemt, skulle de det for uden ald Gienstridighed affskaffe oc aldeelis Cassere oc bortkaste; Hvis ellers befindis Brøst eller Mangel paa nogen Medicamenter, og andet som letteligen forderfvis kand, skulle de det saa snart mueligt er, rette og erstatte, det skal oc uden den aarlige Visitation, staa eenhver Medico Approbato frit for naar hand nogen Tvivl hafver, at efterse det samme hand agter at præscribere, eller allereede præscriberet hafver, og dette som i saadanne Maader efter spørgis, skal hannem uformeent fremviisiss og forklaris; enten af Apotecherne selff, eller deris Svenne.

27. Og paa det at Apotecherne kand diss bedre holdis ved lige, skal her efter ingen Medicus Practicus maa tillige holde offentlig Apotech, mens enhver blifve ved sin Profession, dog skal det staa enhver Approbato Medico friit for selff at præparere oc for sine egne Patienter at bruge hvis Sær og besynderlig Medicamenter, som hand sig selff vil hafve forbeholden, og ikke paa Apotecherne bekommis kand, mens Materialia skulle de kiøbe hos Apotecherne, og ey andensteds fra forskrifve, om de ellers der er at bekomme.

28. Ingen Chirurgus maa under tilborlig Straff, forordne eller selff

præparere nogen Medicamenter for deris Patienter Indvortis at bruge, uden alleene Wunddrick oc Decocta som af dennem brugis i mod Frantzoske Pocker, Gurgel-Vand oc hvad eigentlig til Chirurgi henhorer, langt mindre forordne eller selff præparere for deris Patienter Purgantia, Vomitoria, Sudorifera, Pectoralia, Opiata, Cordialia &c. Og skulle de kiobe deris Medicamenta og Species eller Materialier, som de bruger til deris Chirurgie og fra andre Stæder skal haffvis, af Apotecherne samme stæds, oc dennem ingen andenstæds fra forskrifve; Hvor imod benefnte Apotechere skulle forpligted være Bardtskeerene gode Vare for en billig Priis og enten i liden eller stor Qvantitet ligesom begiæris, at forskaffe.

29. Ingen Laborant eller Distillator maa holde hemmelig eller aabenbar, nogen Apotech, eller præparere nogen Medicamenter, som paa it velbeskikket Apoteche bor at præpareris, enten at forsende eller selge til andre; Ey heller maa Materialister, Urtekræmmere eller Sukkerbagere, og deslige holde fal og selge til andre Theriacam, Mithridatium, Confectiones, Balsama, Ungventa, Emplastra, Species &c: Pulveres Compositos, Oleiteter Item Slag-Vand, Caneel-Vand, Moder Vand, elixer vitæ Matthioli, Kinder-Balsam, og andre saadanne distillerede Vand, Item Brystkager, Violen og Rosen-Sirop, og andre Siruper, oc deslige Medicamenter oc Materialier som egentlig til Apotechet henhorer.

30. Ingen Empiricus, Bruckfnider, Oculist, Qvacksalver, eller deslige Omlobere, Mand eller Qvinde maa holde hemmelig eller offentlig fal

nogle

nogle af de Vare, enten det er Simplica eller Composita, Oleiteter, Teriach eller hvad Nafn det hafve kand, som henhører til Apotechet; Mens dersom nogen findis med slige Vare, Materialier oc Medicamenter som forbudet er, skulle samme Vare være forbrudt, og der for uden gifve Et Hundrede Rixdaler til Straff, Hvor udaff den Tredie Part til Os skal være forfalden. Den anden Tredie Part til Borgemeestere og Raad paa det Stæd som saadant befindis, og den Tredie Part til Apotecheren der samme stæds, paa det at den Farlig og Skadelig Misbrug at Selge Medicamenter kand affskaffis.

Thi biude og befale Wi Woris Amtmænd, Præsidenter, Borgmestere og Raad, Fogder og alle andre som paa Vore Vegne haffver giore og lade, tilborlig Indseende at haffve, at alle og eenhver tilholdis sig herefter allerunderdanigst at rette og forholde, saa at ingen Forhindring her i mod skeer, som forskrefvet staar, under Straff som ved bør. Hvor efter alle og Eenhver Vedkommende sig allerunderdanigst hafver at rette, ladendis det ingenlunde. Giffvet paa Vort Slot Kiøbenhaffn, den 4. Decembr. 1672.

Under Vort Zignet
CHRISTJAN.
(L. S)

Efterfylgiande Bref og Kauplysingar voru upplesnar i Løgrettu Anno 1773.

1. Affsalsbref Sigurdar Biarnasonar á hálfu Svínanese innan Nordur-Sýsslu til Biarna Jónssonar fyrer hálfa Gilsá innann Wadla-Sýsslu med 5. Rixdr. Millelage dat. 4. Decembr. 1772.

2. Affalsbref Florentz Jónssonar á hálfum Jórunarstödum 10. Hundr. innan Wadla-Sýsslu til Gudmundar Sveinssonar fyrer 75 Rixdlr. til Specie dat. 29. Octobr. 1771.

3. Affalsbref Þórsteins Þórsteinssonar á 8 Hundr. í Wyderdalsá iñañ Stranda-Sýsslu til Sumarlida Pálssonar fyrer 32 Rdr. Spec. dat. 25 Júnii 1773.

4. Kongl. Confirmation uppá Testament Ragneidar Magnúsdottur til Mr. Gudmundar Magnússonar á ollu sínu Gótse fyrer utann þad er hún ádur hefur gefed Magnúse Magnússyne dat. 26. Februarii 1773.

5. Affalsbref Gudmundar Jónssonar á 26 Hundr. í Efralangholltе innan Arness-Sýsslu til Helga Jónssonar fyrer 173 Rdr. Specie dat. 1 Júnii 1772.

6. Affalsbref Sýsslumanns Sigurdar Sigurdssonar á 5 Hundr. í Flatey á Breidafirde til Kaupmans Hans Klog fyrer 60 Rdr. Specie dat. 30 Júnii 1773.

7. Affalsbref Sr. Eggerts Ormssonar á 10 Hundr. í Flatey til Mr. Boga Benedixsonar fyrer 110 Rdr. Specie dat. 17 August. 1760.

8. Affalsbref Prestsens Sr. Eggerts Ormssonar á 10 Hundr. í Flatey til Boga Benedixsonar fyrer 110. Rdr. Specie dat. 19 August. 1771.

9. Affalsbref Madame Steinunar Benedixdóttur á Ellidaey 16 Hundr. innann Snæfells-Sýssln til Margretar Bogadóttur fyrer Gautsdal 25 Hundr. innann Bardastrandar-Sýsslu dat. 26 Martii 1773.

10. Caution Sýsslumanns Hans Wiums fyrer árlega Afgift til Hanns Majestæt af hanns forlieningum med hálfre Jordenne Hoole á Utmanna Sveit og Hialltastada Kyrkiu-Sókn 10 Hundr. og Hofe í Nordfyrde 6 Hundr. í Stadenn fyrer Hákonarstade med hvorre hann ádur hefur stillt Caution til Hanns Majestæt dat. 10 Júnii 1773.

11. Affalsbref Jóns Brinjólfssonar Thorlacii á Wodmúlastodum í Eystre Landeyum 35 Hundr. til Landþíngskrifaranns Sigurdar Sigurdssonar fyrer 200 Rdr. Specie dat. 28 October 1771.

12. Affalsbref Skólameistarans Mag. Biarna Jónssonar á hálfre Jordenne Wotmúla innann Arnes Sýsslu 5 Hundr. til Odds Jónssonar fyrer 80 Rdr. Specie dat. 13 October. 1772.

13. Affalsbref Christinar Gísladóttur á 6 Hundr. í Beitestodum til Gudmundar Magnússonar fyrer 6 Hundr. í Lausafie dat. 3 September 1768.

14. Obligation Eiriks Gudmundssonar Hoff ad betala til Sýsslumanns Hans Wiums 15 Rdr. Specie dat. 7 Sept. 1767.

15. Contract millum Landþíngskrifarans Sigurdar Sigurdssonar og Hoolmabyla og Bæa eigenda ad þeir betale til hanns árlega 30 ál. fyrer ad meiga behalda sínum Holmabylum med fylgiande áfostu Hagbeitarlande dat. 18 October 1764.

16. Affalsbref Jóns Olafssonar á 3 Hundr. Argilsstodum til Landþíngskrifarans Sigurdar Sigurdssonar fyrer 4 Hundr. 105 ál. á Landsvísu dat. 29 Júnii 1773.

17. Brigdarlysing Landþíngskrifaranns Sigurdar Sigurdssonar á Abalienation Hiáleigunnar Murnawallar, sem Jón Thorlacius giorde til Bóndans Erlends Eirikssonar dat. 8 Júlii 1773.

18. Uppbod Landþíngskrifaranns Sigurdar Sigurdssonar til Innlausnar Odalsmonnum efterskrifadra Jarda nefnel. Stóruwallna med Jarlaugsstodum 45 Hundr. Reykiahlídar 20 Hundr. Woga 30 Hundr. Grænavatns 30 Hundr. Sveinsstrond og Litlustrond 12 Hundr. vid Myvotn It. Laxamyre 40 Hundr, noch 10 Hundr. í Eystra Fiblhollte 12 Hundr. 60 ál. í Fitiamyre 3 Hundr. í Argilsstodum og 3 Hundr. Þórkielsgierde í Selvoge dat. 8 Júlii 1773.

19. Brigd Sigurdar Jónssonar á 6 Hundr. 80 ál. í Torfastodum enn Lyser-Peninga Mangel dat. 18 Júnii 1773.

20. Kongl. Confirmation uppá Testament Jóns Jónssonar og Gudrúnar Jónsdóttur ad hvort þeirra sem leingur lifer behallde þess afdauda Gótse sina Lífstíd dat. 1 Maii 1772.

21. Affalsbref Nicoláſar Sigurdsſonar á 1½ Hundr. í Backa innann Skaftafells-Sýsſlu til Olafs Magnúsſonar fyrer 7½ Rdr. til Specie dat. 25 Maii 1773.

22. Kaupbref Klauſturhalldarans Halldórs Wídalins á Wydemyre 30 Hundr. af Sæmunde Magnússyne fyrer 7 Rdr. hvort Hundrad dat. 15. Aprilis 1773.

23. Kaupbref Klauſturhalldarans Halldórs Wídalíns fyrer Breckn 20 Hundr. af Sæmunde Magnússyne fyrer 80 Rdr. í Peníngum og Lauſafe dat. 15 Aprilis 1773.

24. Fiórdúngsgiof Þórdar Hiorleifsſonar og Sigrídar Sturladóttur á þeirra fóſtu og Lauſa Gótſe til Margretar Jónsdóttur dat. 20 Aprilis 1773.

25. Giafabref Sr. Jóns Benedixſonar og Mad. Sigrídar Jónsdóttur á Hoole í Kinn til Mad. Gudrúnar Jónsdóttur dat. 29 Januarii 1772.

26. Affalsbref Sr. Einars Jónsſonar á 8 Hundr. í Wetleifshollte innann Rangarvalla-Sýsſlu til Mr. Jóns Ejólfsſonar fyrer 80 Rdr. Specie dat. 9 Maii 1772.

27. Giafabref Sigurdar Jónsſonar og Aunnu Halldórsdóttur á Breckn í Tiarnar Kyrkiu Sókn til Halldórs Pálsſonar dat. 11 Martii 1773.

28. Brigdarlyſing Mr. Olafs Erlendsſonar á ollum þeim Jordum ſem undann eignarvallde Fodur hanns geingu, ſem og þeim Jordum er Prófaſturenn Sr. Magnus Teitsſon átt hefur, enn lyſer nú Peníngaa Mangel dat. 12 Júlii 1773.

29. Jón Jónsſon lyſer í Kuld og Kion Laun Dóttur ſína Rádhillde leidande hana til Arfs efter ſig og hennar fodurfrændur dat. 3. Maii 1773.

30. Brigdarlyſing Sýsſlumanns Gudmundar Runólfsſonar vegna Konu ſínnar Madame Margretar Helgadóttur á þeim Jardarpartum ſem Preſt-

Presturenn Sr. Gísle Andresson hefur á hennar og Samerfingia ómyndugu árum burtselt, en lýser Penínga Skorte í þetta sinn dat. 15. Júlii 1773.

31. Brigdarlýsing Þórsteins Eirikssonar á Oddstødum á Melrackasléttu og tilbýdur hann sig sömu Jord innleýsa dat. 11 Június 1773.

32. Afsalsbref Madame Dómhilldar Eiriksdóttur á hálfu Svknanesé 20 Hundr. innan Nordur-Sýsslu til Mr. Sigurdar Benedixsonar fyrer 75 Rdl. Specie dat. 19 August. 1768.

33. Brigd Sigfúsar Jónssonar á Hverbrecku innan Wadla-Sýsslu, en lýser Penínga-Skorte þetta sinn.

34. Brigdarlýsing Hr. Schewings á Reffstødum innan Húnavatns Sýsslu og frambýdur Penínga til Innlausnar dat. 1 Júlii 1773.

35. Brigdarlýsing Sýsslumanns J. Jacobssonar á Kollslæk í Hálsa-Sveit og frambýdur hann Penínga til Innlausnar dat. 15 Júlii 1773.

36. Afsalsbref Mr. Olafs Olafssonar á Hiardardal 18 Hundr: og 12 Hundr. í Wyfelsmýrum innan Isafiardar-Sýsslu medfylgiande Kúgilldum til Bárdar Illugasonar fyrer 144 Rdlr: Specie og 9 Rdlr: Croner dat. 24 Martii 1773.

37. Apotheqver Biorn Jónsson protesterar Brigd Sveins Sigurdssonar á 10 Hundr. í Willíngadal innan Wadla Sýsslu og ásetur sömu Jord til sín innleýsa dat. 11 Júlii 1773.

38. Kaupbref Prestsens Sr. Þorvardar Audunarsonar á Idunarstødum í Sydra Reykiadal 16 Hundr. af Sýsslumanne Þórgrime Sigurdssyne fyrer 90 Rdlr. Specie dat. 10 Novemb. 1770.

39. Egendóms Giof Prestsens Sr. Þórvardar Audunarsonar á Idunarstødum til Saurbæar Kirkiu med 2 Kúgilldum fyrer þau útdaudu ásaudar Kúgillde og 4 Hesta, sem hefur vered nefndrar Kirkiu fréot Inventarium dat. 4. Sept. 1772.

40. Afsalsbref Jóns Olafssonar á Heggstødum í Andakíl 20 Hundr. til Gríms Einarssonar fyrer 5 Rdlr. 2 Mark Croner hvert Hundrad, dat. 2 Septembr. 1772.

41. Affalsbref Jóhannis Wigfússonar á Hofe á Kialarnese 10 Hundr. med Eharparte í Andridsey til Gríms Einarssonar fyrer 70. Rdlr. Specie dat. 22 Martii 1772.

42. Contract mille Jóns Arnbiornssonar og Olafs Jónssonar viddvíkiande þeirra Arve efter Gísla sál. Olafsson og Helgu Grímsdóttur dat. 19 Júlii 1773.

43. Landamerkia Máldage mille Jardanna Fiskelækiar og Geldingár dat. 10. Septembr. 1772.

44. Caution Jóns Arnbiornssonar vegna Hustrúr Þórbiargar Biarnadóttur med Ovagile 16 Hundr. innan Húnavatns-Sýsslu fyrer Stranda Jarda árlega Afgift til Hanns Majestæt dat. 19 Júlii 1773.

45. Brigdarlýsing Prestsens Sr. Sigurdar Jónssonar á 5 Hundr. í Flatey sem Sýsslumadur Sigurdur Sigurdsson burtselt hefur og lofar hid fyrsta eins marga Peninga ad afhenda sem Kaupandenn útlagt hefur dat. 20 Júlii 1773.

46. Brigdarlýsing Mr. Einars Brinjólfssonar á Saurbæ á Kialarnese Háarima í Þyckvabæ samt á því í Ejum í Kiós og Hofe á Kialarnese sem ecke er arfahlute Barna Hannesar sál. Wigfússonar, en lyster Peninga Mángel ad præstera Betalingenn nú strax ad fullu dat. 8 Júlii 1773.

47. Kóngl. Confirmation uppá Testament Gudrúnar Þórdardóttur á Köngsbacka 20 Hundr. til Prófastsens Sr. Wigfúsar Jónssonar fyrer upphellde hennar Lífstid dat. 25 Octobr. 1771.

Framanskrifud Logþinges-Acta eru samhlióda Logþinges Protocollen Anni 1773. testr.

Th. Nicolausson.

* * *

Efter Begiering Hr. Biskups **Finns Jonssonar** fylger Alþinges-Bókenne efterskrifad Document og Kaupbrefs Lýsing.

1. Gioerest hier med vitanlegt, ad efter því Klausturhalldarenn á Kirkiubæ Sr. Sigurdur Olafsson hefur ei, efter giorda advorum, stillt Caution

Caution, og ei helldur betalad þessa Ars Rentu fyrer þá 50 Rixdale Croner, sem hiá honum innestanda af Hospitalanna Peníngum; So uppseigest og upphefst nú hier med sama Peníngalán, í þann Máta, ad ef velnefndur Klausturhalldarenn hefur ei innan næstkomande Alþínges sett fullkomna Caution, edur betalad efterstandande Rentu, þá fær hann því Tiltale ad mæta, sem Log og Rettur honum á Hendur segia.

Skálhollte d. 23 Júlii 1773. Finnur Jónsson.

2. Kaupbref Hr. Biskupsens Finns Jónssonar á hálfum Wilmundastodum 12 Hundr. liggiande í Reykhollts Kirkiu Sókn innan Borgarfiardar-Sýsslu, af Mr. Þórbyrne Biarnasyne fyrer 84 Rixdale til Specie dat. 29 Júlii 1773.

